

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2019/563 z dnia 8 kwietnia 2019 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Zmiany 1 do Porozumienia o współpracy NAT-I-9406 między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską 1

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/564 z dnia 28 marca 2019 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2016/2251 uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do daty, do której kontrahenci mogą nadal stosować swoje procedury zarządzania ryzykiem w stosunku do niektórych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez CCP ⁽¹⁾ 3
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/565 z dnia 28 marca 2019 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2015/2205, rozporządzenie delegowane (UE) 2016/592 i rozporządzenie delegowane (UE) 2016/1178, uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do daty, od której obowiązek rozliczania staje się skuteczny dla niektórych rodzajów kontraktów ⁽¹⁾ 6
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/566 z dnia 9 kwietnia 2019 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych łączników rur i przewodów rurowych pochodzących z Federacji Rosyjskiej, Republiki Korei i Malezji w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 oraz kończące dochodzenie w sprawie przywozu tego samego produktu pochodzącego z Republiki Turcji 9
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/567 z dnia 9 kwietnia 2019 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1210/2003 dotyczące niektórych szczególnych ograniczeń w stosunkach gospodarczych i finansowych z Irakiem 36

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

DECYZJE

- ★ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2019/568 z dnia 8 kwietnia 2019 r. w sprawie mianowania na stanowisko członka Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji 38
 - ★ Decyzja Komisji (UE) 2019/569 z dnia 3 kwietnia 2019 r. w sprawie proponowanej inicjatywy obywatelskiej „Respect for the rule of law within the European Union” (notyfikowana jako dokument nr C(2019) 2314) 39
 - ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/570 z dnia 8 kwietnia 2019 r. ustanawiająca zasady wdrażania decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/UE w odniesieniu do zdolności reagowania rescEU i zmieniająca decyzję wykonawczą Komisji 2014/762/UE (notyfikowana jako dokument nr C(2019) 2644) ⁽¹⁾ 41
 - ★ Decyzja (UE) 2019/571 Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji z dnia 28 marca 2019 r. w sprawie absolutorium z wykonania budżetu i zamknięcia ksiąg rachunkowych Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji za rok budżetowy 2017 (SRB/PS/2019/02) 46
-

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do Umowy ustanawiającej Międzynarodową Fundację UE-LAC (Dz.U. L 288 z 22.10.2016) 47

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY (UE) 2019/563

z dnia 8 kwietnia 2019 r.

w sprawie zawarcia w imieniu Unii Zmiany 1 do Porozumienia o współpracy NAT-I-9406 między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 100 ust. 2, w związku z art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) i art. 218 ust. 7,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z decyzją Rady (UE) 2018/538 ⁽²⁾ Zmiana 1 do Porozumienia o współpracy NAT-I-9406 między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską (zwanego dalej „Porozumieniem o współpracy NAT-I-9406”) została podpisana w dniu 13 grudnia 2017 r., z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie.
- (2) Zmiana 1 do Porozumienia o współpracy NAT-I-9406 rozszerza zakres współpracy między Stronami na wszystkie etapy modernizacji zarządzania ruchem lotniczym, w tym również na działania w zakresie wprowadzania, w celu zapewnienia globalnej interoperacyjności. Zmienia również strukturę Porozumienia o współpracy NAT-I-9406 oraz sposób zarządzania nim, tak aby zoptymalizować wdrażanie wspólnych działań wykonywanych na jego podstawie oraz zarządzanie nimi.
- (3) Niezbędne jest określenie procedur dotyczących udziału Unii w zarządzaniu dotyczącym Porozumienia o współpracy NAT-I-9406 A między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską na rzecz modernizacji zarządzania ruchem lotniczym, badań i rozwoju w lotnictwie cywilnym oraz globalnej interoperacyjności (zwanego dalej „Porozumieniem o współpracy NAT-I-9406 A”), które jest zawarte w addendum do Zmiany 1 i zastępuje Porozumienie o współpracy NAT-I-9406.
- (4) Zmiana 1 do Porozumienia o współpracy NAT-I-9406 powinna zatem zostać zatwierdzona w imieniu Unii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zmiana 1 do Porozumienia o współpracy NAT-I-9406 między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską zostaje niniejszym zatwierdzona w imieniu Unii ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Zgoda z dnia 12 września 2018 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2018/538 z dnia 7 grudnia 2017 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii i tymczasowego stosowania Zmiany 1 do Porozumienia o współpracy NAT-I-9406 między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską (Dz.U. L 90 z 6.4.2018, s. 1).

⁽³⁾ Tekst Zmiany 1 do Porozumienia o współpracy NAT-I-9406 między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską został opublikowany w Dz.U. L 90 z 6.4.2018, s. 3, wraz z decyzją w sprawie jej podpisania.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady dokonuje w imieniu Unii Europejskiej powiadomienia, o którym mowa w art. II.B Zmiany 1 do Porozumienia o współpracy NAT-I-9406, w celu wyrażenia zgody Unii na to, aby Zmiana 1 do Porozumienia o współpracy NAT-I-9406 ⁽⁴⁾ stała się dla niej wiążąca.

Artykuł 3

Po konsultacji ze specjalnym komitetem wyznaczonym przez Radę Komisja określa stanowisko, jakie ma zająć Unia w ramach zarządzania dotyczącego Porozumienia o współpracy NAT-I-9406 A i załączników do niego, o których mowa w art. III Porozumienia o współpracy NAT-I-9406 A, w odniesieniu do:

- a) przyjęcia dodatkowych załączników do Porozumienia o współpracy NAT-I-9406 A oraz dodatków do załączników do Porozumienia o współpracy NAT-I-9406 A; oraz
- b) przyjęcia zmian w załącznikach do Porozumienia o współpracy NAT-I-9406 A oraz w dodatkach do tych załączników.

Artykuł 4

Bez uszczerbku dla art. 3 niniejszej decyzji, Komisja może podejmować wszelkie stosowne działania na podstawie art. III, IV, V, VII i VIII Porozumienia o współpracy NAT-I-9406 A.

Artykuł 5

Komisja reprezentuje Unię w konsultacjach prowadzonych na podstawie art. XI Porozumienia o współpracy NAT-I-9406 A.

Artykuł 6

Komisja informuje Radę – gdy jest to konieczne, ale co najmniej raz do roku – o wdrażaniu Porozumienia o współpracy NAT-I-9406 A.

Artykuł 7

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 8 kwietnia 2019 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodnicząca

⁽⁴⁾ Data wejścia w życie Zmiany 1 do Porozumienia o współpracy NAT-I-9406 zostanie opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej przez Sekretariat Generalny Rady.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2019/564

z dnia 28 marca 2019 r.

zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2016/2251 uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do daty, do której kontrahenci mogą nadal stosować swoje procedury zarządzania ryzykiem w stosunku do niektórych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez CCP

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 29 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo przekazało notyfikację o zamiarze wystąpienia z Unii Europejskiej zgodnie z art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej. Traktaty przestaną mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa od dnia wejścia w życie umowy o wystąpieniu lub, w przypadku jej braku, dwa lata po notyfikacji, chyba że Rada Europejska w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem podejmie jednomyślnie decyzję o przedłużeniu tego okresu.
- (2) W rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2019/397 ⁽²⁾ przewidziano zmianę rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/2251 ⁽³⁾ w odniesieniu do daty, do której kontrahenci mogą nadal stosować swoje procedury zarządzania ryzykiem w stosunku do niektórych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez CCP. Zgodnie z art. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/397 rozporządzenie to stosuje się od dnia następującego po dniu, w którym Traktaty przestają mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie na podstawie art. 50 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, chyba że umowa o wystąpieniu wejdzie w życie przed tym dniem lub wydłużono dwuletni okres, o którym mowa w art. 50 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej.
- (3) Pismem z dnia 20 marca 2019 r. Zjednoczone Królestwo złożyło wniosek o przedłużenie do dnia 30 czerwca 2019 r. okresu przewidzianego w art. 50 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej w celu sfinalizowania procesu ratyfikacji umowy o wystąpieniu ⁽⁴⁾. W dniu 21 marca 2019 r. Rada Europejska wyraziła zgodę na przedłużenie tego okresu do dnia 22 maja 2019 r., pod warunkiem że w następnym tygodniu umowa o wystąpieniu zostanie zatwierdzona przez Izbę Gmin. W przeciwnym razie Rada Europejska wyraziła zgodę na przedłużenie terminu do dnia 12 kwietnia 2019 r. W związku z tym przepisy rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/397 nie będą miały zastosowania.
- (4) Powody leżące u podstaw rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/397 pozostaną jednak zasadne, niezależnie od tego, o ile przedłużony zostanie okres, o którym mowa w art. 50 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej. W szczególności – w przypadku wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii bez zawarcia umowy po upływie przedłużonego okresu – utrzymywać będzie się ryzyko dla sprawnego funkcjonowania rynku i równych warunków działania dla kontrahentów mających siedzibę w Unii. Oczekuje się, że w przewidywalnej przyszłości ryzyko to utrzyma się.

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/397 z dnia 19 grudnia 2018 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2016/2251 uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do daty, do której kontrahenci mogą nadal stosować swoje procedury zarządzania ryzykiem w stosunku do niektórych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez CCP (Dz.U. L 71 z 13.3.2019, s. 15).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/2251 z dnia 4 października 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego (Dz.U. L 340 z 15.12.2016, s. 9).

⁽⁴⁾ Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. C 66 I z 19.2.2019, s. 1).

- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane (UE) 2016/2251.
- (6) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przekazany Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.
- (7) Należy jak najszybciej ułatwić wdrożenie przez uczestników rynku wydajnych rozwiązań. W związku z tym Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych przeanalizowały potencjalne powiązane koszty i korzyści, lecz nie przeprowadziły otwartych konsultacji publicznych zgodnie z art. 10 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 ⁽⁵⁾, art. 10 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 ⁽⁶⁾ oraz art. 10 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 ⁽⁷⁾. Z tego samego powodu niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Art. 35 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/2251 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 35

Przepisy przejściowe

1. Kontrahenci, o których mowa w art. 11 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, mogą nadal stosować procedury zarządzania ryzykiem, z których korzystali w dniu rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do rozliczanych niecentralnie kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartych lub odnowionych w okresie od dnia 16 sierpnia 2012 r. do odpowiednich dat rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.
2. Kontrahenci, o których mowa w art. 11 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, mogą również nadal stosować procedury zarządzania ryzykiem, które wdrożyli na dzień 14 marca 2019 r. w odniesieniu do rozliczanych niecentralnie kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które spełniają wszystkie poniższe warunki:
- a) rozliczane niecentralnie kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawarto lub odnowiono albo przed odpowiednimi datami rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, jak określono w art. 36, 37 i 38 niniejszego rozporządzenia, albo przed dnia 11 kwietnia 2019 r., w zależności od tego, która z tych dat przypada wcześniej;
- b) rozliczane niecentralnie kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym odnowiono wyłącznie w celu zastąpienia kontrahenta mającego siedzibę w Zjednoczonym Królestwie kontrahentem mającym siedzibę w państwie członkowskim;
- c) rozliczane niecentralnie kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym odnowiono w okresie między dniem następującym po dniu, w którym prawo Unii przestaje mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie na podstawie art. 50 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, a jedną z poniższych dat (przy czym obowiązuje data późniejsza):
- (i) odpowiednie daty rozpoczęcia stosowania określone w art. 36, 37 i 38 niniejszego rozporządzenia; lub
- (ii) data przypadająca 12 miesięcy od dnia następującego po dniu, w którym prawo Unii przestaje mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie na podstawie art. 50 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia następującego po dniu, w którym Traktaty przestają mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie na podstawie art. 50 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się jednak w następujących przypadkach:

- a) umowa o wystąpieniu zawarta ze Zjednoczonym Królestwem zgodnie z art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej weszła w życie przed dniem, o którym mowa w akapicie drugim niniejszego artykułu;
- b) podjęto decyzję o przedłużeniu dwuletniego okresu, o którym mowa w art. 50 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, wykraczającym poza dzień 31 grudnia 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 marca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2019/565**z dnia 28 marca 2019 r.****zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2015/2205, rozporządzenie delegowane (UE) 2016/592 i rozporządzenie delegowane (UE) 2016/1178, uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do daty, od której obowiązek rozliczania staje się skuteczny dla niektórych rodzajów kontraktów****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 29 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo złożyło notyfikację o zamiarze wystąpienia z Unii Europejskiej zgodnie z art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej. Traktaty przestaną mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa od dnia wejścia w życie umowy o wystąpieniu lub, w przypadku jej braku, dwa lata po notyfikacji, chyba że Rada Europejska w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem podejmie jednomyślnie decyzję o przedłużeniu tego okresu.
- (2) W rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2019/396 ⁽²⁾ przewidziano zmianę rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2205 ⁽³⁾, rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/592 ⁽⁴⁾ i rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1178 ⁽⁵⁾ w odniesieniu do daty, od której obowiązek rozliczania staje się skuteczny dla niektórych rodzajów kontraktów. Zgodnie z art. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/396 rozporządzenie to ma mieć zastosowanie od dnia następującego po dniu, w którym Traktaty przestają mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie zgodnie z art. 50 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, chyba że umowa o wystąpieniu wejdzie w życie przed tym dniem lub wydłużony zostanie dwuletni okres, o którym mowa w art. 50 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej.
- (3) W piśmie z dnia 20 marca 2019 r. Zjednoczone Królestwo złożyło wniosek o przedłużenie do dnia 30 czerwca 2019 r. okresu przewidzianego w art. 50 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej w celu sfinalizowania procesu ratyfikacji umowy o wystąpieniu ⁽⁶⁾. Dnia 21 marca 2019 r. Rada Europejska zgodziła się na przedłużenie tego okresu do dnia 22 maja 2019 r., pod warunkiem zatwierdzenia umowy o wystąpieniu przez Izbę Gmin w następnym tygodniu. Jeżeli do tego nie dojdzie, Rada Europejska zgodziła się na przedłużenie tego okresu do dnia 12 kwietnia 2019 r. W konsekwencji rozporządzenie delegowane (UE) 2019/396 nie będzie miało zastosowania.
- (4) Powody leżące u podstaw przyjęcia rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/396 nie utraciły jednak znaczenia, bez względu na jakiegokolwiek przedłużenie okresu, o którym mowa w art. 50 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej. W szczególności ryzyka zagrażające sprawnemu funkcjonowaniu rynku oraz równym warunkom działania między kontrahentami mającymi siedzibę w Unii będą utrzymywać się w przypadku wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii bez zawarcia umowy również po upływie przedłużonego okresu. Oczekuje się, że te rodzaje ryzyka utrzymają się w przewidywalnej przyszłości.

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/396 z dnia 19 grudnia 2018 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2015/2205, rozporządzenie delegowane (UE) 2016/592 i rozporządzenie delegowane (UE) 2016/1178, uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do daty, od której obowiązek rozliczania staje się skuteczny dla niektórych rodzajów kontraktów (Dz.U. L 71 z 13.3.2019, s. 11.).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2205 z dnia 6 sierpnia 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących obowiązku rozliczania (Dz.U. L 314 z 1.12.2015, s. 13).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/592 z dnia 1 marca 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących obowiązku rozliczania (Dz.U. L 103 z 19.4.2016, s. 5).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1178 z dnia 10 czerwca 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących obowiązku rozliczania (Dz.U. L 195 z 20.7.2016, s. 3).

⁽⁶⁾ Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. C 66 I z 19.2.2019, s. 1).

- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane (UE) 2015/2205, rozporządzenie delegowane (UE) 2016/592 oraz rozporządzenie delegowane (UE) 2016/1178.
- (6) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedstawiony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.
- (7) Należy jak najszybciej ułatwić wdrożenie przez uczestników rynku wydajnych rozwiązań. W związku z tym Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych przeanalizował potencjalne powiązane koszty i korzyści, lecz nie przeprowadził otwartych konsultacji publicznych zgodnie z art. 10 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010⁽⁷⁾. Z tego samego powodu niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/2205

W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/2205 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1 i 2, w odniesieniu do kontraktów dotyczących klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym wymienionych w załączniku obowiązek rozliczania staje się skuteczny od daty przypadającej 12 miesięcy po dniu rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) obowiązek rozliczania nie został uruchomiony do dnia 11 kwietnia 2019 r.;
- b) kontrakty zostały odnowione wyłącznie w celu zastąpienia kontrahenta mającego siedzibę w Zjednoczonym Królestwie kontrahentem mającym siedzibę w państwie członkowskim.”;

- 2) art. 4 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W odniesieniu do kontrahentów finansowych należących do kategorii 3 oraz transakcji, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3 niniejszego rozporządzenia, zawartych między kontrahentami finansowymi minimalny okres pozostały do zapadalności, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) rozporządzenia (UE) nr 648/2012, w dniu, w którym obowiązek rozliczania staje się skuteczny, wynosi:

- a) 50 lat w odniesieniu do kontraktów, które należą do klas określonych w tabeli 1 lub 2 w załączniku;
- b) 3 lata w odniesieniu do kontraktów, które należą do klas określonych w tabeli 3 lub 4 w załączniku.”.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/592

W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/592 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1 i 2, w odniesieniu do kontraktów dotyczących klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym wymienionych w załączniku obowiązek rozliczania staje się skuteczny od daty przypadającej 12 miesięcy po dniu rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) obowiązek rozliczania nie został uruchomiony do dnia 11 kwietnia 2019 r.;
- b) kontrakty zostały odnowione wyłącznie w celu zastąpienia kontrahenta mającego siedzibę w Zjednoczonym Królestwie kontrahentem mającym siedzibę w państwie członkowskim.”;

- 2) art. 4 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W odniesieniu do kontrahentów finansowych należących do kategorii 3 oraz transakcji, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3 niniejszego rozporządzenia, zawartych między kontrahentami finansowymi minimalny okres pozostały do zapadalności, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) rozporządzenia (UE) nr 648/2012, w dniu, w którym obowiązek rozliczania staje się skuteczny, wynosi 5 lat i 3 miesiące.”.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

Artykuł 3

Zmiany w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/1178

W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/1178 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1 i 2, w odniesieniu do kontraktów dotyczących klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym wymienionych w załączniku obowiązek rozliczania staje się skuteczny od daty przypadającej 12 miesięcy po dniu rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) obowiązek rozliczania nie został uruchomiony do dnia 11 kwietnia 2019 r.;
- b) kontrakty zostały odnowione wyłącznie w celu zastąpienia kontrahenta mającego siedzibę w Zjednoczonym Królestwie kontrahentem mającym siedzibę w państwie członkowskim.”;

2) art. 4 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W odniesieniu do kontrahentów finansowych należących do kategorii 3 oraz transakcji, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3 niniejszego rozporządzenia, zawartych między kontrahentami finansowymi minimalny okres pozostały do zapadalności, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) rozporządzenia (UE) nr 648/2012, w dniu, w którym obowiązek rozliczania staje się skuteczny, wynosi:

- a) 15 lat w odniesieniu do kontraktów, które należą do klas określonych w tabeli 1 w załączniku I;
- b) 3 lata w odniesieniu do kontraktów, które należą do klas określonych w tabeli 2 w załączniku I.”.

Artykuł 4

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia następującego po dniu, w którym Traktaty przestają mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie na podstawie art. 50 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej.

Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się jednak w następujących przypadkach:

- a) umowa o wystąpieniu zawarta ze Zjednoczonym Królestwem zgodnie z art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej wejdzie w życie w dniu, o którym mowa w akapicie drugim niniejszego artykułu;
- b) podjęto decyzję o przedłużeniu dwuletniego okresu, o którym mowa w art. 50 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, wykraczającym poza dzień 31 grudnia 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 marca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/566**z dnia 9 kwietnia 2019 r.**

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych łączników rur i przewodów rurowych pochodzących z Federacji Rosyjskiej, Republiki Korei i Malezji w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 oraz kończące dochodzenie w sprawie przywozu tego samego produktu pochodzącego z Republiki Turcji

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Obowiązujące środki****a) Republika Korei i Malezja**

- (1) W następstwie dochodzenia antydumpingowego Rada nałożyła rozporządzeniem (WE) nr 778/2003 ⁽²⁾ ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych łączników rur i przewodów rurowych pochodzących z Republiki Korei („Korea”) i Malezji („pierwotne dochodzenie”). W następstwie pierwszego przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Rada w drodze rozporządzenia wykonawczego (WE) nr 1001/2008 ⁽³⁾ ponownie nałożyła środki antydumpingowe. W następstwie drugiego przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja w drodze rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1283/2014 ⁽⁴⁾ ponownie nałożyła środki antydumpingowe. W następstwie częściowego przeglądu okresowego, który wszczęto zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego i którego zakres ograniczono do zbadania dumpingu w odniesieniu do koreańskiego producenta eksportującego TK Corporation, Komisja rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/306 ⁽⁵⁾ zmieniła rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1283/2014.
- (2) Obowiązujące obecnie środki antydumpingowe stosowane w odniesieniu do przywozu niektórych łączników rur i przewodów rurowych pochodzących z Republiki Korei przyjęły formę stawki celnej *ad valorem*, którą ustalono na poziomie marginesu dumpingu wynoszącego 32,4 % w odniesieniu do przywozu pochodzącego od konkretnie wskazanego eksportera (TK Corporation), przy czym stawkę cła rezydualnego wynoszącą 44,0 % ustalono na poziomie marginesu szkody.
- (3) Obowiązujące obecnie środki antydumpingowe stosowane w odniesieniu do przywozu niektórych łączników rur i przewodów rurowych pochodzących z Malezji przyjęły formę stawki celnej *ad valorem*, którą ustalono na poziomie marginesu dumpingu wynoszącego 49,9 % oraz 59,2 % w odniesieniu do przywozu pochodzącego od konkretnie wskazanych eksporterów, przy czym stawka cła rezydualnego wynosiła 75,0 %.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 778/2003 z dnia 6 maja 2003 r. zmieniające decyzję Komisji nr 283/2000/EWWiS i rozporządzenia Rady (WE) nr 584/96, (WE) nr 763/2000 oraz (WE) nr 1514/2002 w odniesieniu do środków antydumpingowych stosowanych do niektórych zwojów walcowanych na gorąco oraz niektórych rur i kształtek rurowych z żelaza lub stali (Dz.U. L 114 z 8.5.2003, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1001/2008 z dnia 13 października 2008 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych łączników rur i przewodów rurowych z żeliwa lub stali, pochodzących z Republiki Korei i Malezji w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (Dz.U. L 275 z 16.10.2008, s. 18).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1283/2014 z dnia 2 grudnia 2014 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych łączników rur i przewodów rurowych z żeliwa lub stali, pochodzących z Republiki Korei i Malezji w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 347 z 3.12.2014, s. 17).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/306 z dnia 3 marca 2016 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1283/2014 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych łączników rur i przewodów rurowych z żeliwa lub stali pochodzących z Republiki Korei i Malezji, w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 58 z 4.3.2016, s. 38).

b) Republika Turcji i Federacja Rosyjska

- (4) W następstwie dochodzenia antydumpingowego Rada nałożyła rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 78/2013 ⁽⁶⁾ ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych łączników rur i przewodów rurowych pochodzących z Republiki Turcji („Turcja”) i Federacji Rosyjskiej („Rosja”).
- (5) Obowiązujące obecnie środki antydumpingowe w odniesieniu do Rosji przyjęły formę stawki cła rezydualnego *ad valorem*, którą ustalono na poziomie marginesu dumpingu wynoszącego 23,8 %. W odniesieniu do Turcji stawki celne *ad valorem* zostały ustalone na poziomie marginesu dumpingu w wysokości 2,9 %, 9,6 % i 12,1 % na przywóz od konkretnie wskazanych eksporterów, ze stawką cła rezydualnego wynoszącą 16,7 %.

c) Inne państwa trzecie nieobjęte niniejszym przeglądem

- (6) Środki antydumpingowe obowiązują obecnie w odniesieniu do przywozu niektórych łączników rur i przewodów rurowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („Chiny”), które to środki rozszerzono na Tajwan, Indonezję, Sri Lankę oraz Filipiny ⁽⁷⁾.

1.2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (7) W następstwie opublikowania zawiadomienia w sprawie zbliżającego się wygaśnięcia ⁽⁸⁾ środków antydumpingowych obowiązujących w odniesieniu do przywozu niektórych łączników rur i przewodów rurowych pochodzących z Turcji, Rosji, Korei oraz Malezji („państwa, których dotyczy postępowanie”) Komisja otrzymała wniosek o dokonanie przeglądu zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (8) Wniosek został złożony przez Komitet Obrony Przemysłu Stalowych Łączników Rur Spawanych Doczołowo („wnioskodawca”) w imieniu producentów unijnych reprezentujących około 51 % łącznej produkcji unijnej niektórych łączników rur i przewodów rurowych.
- (9) W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody dla przemysłu Unii.

1.3. Wszczęcie postępowania

- (10) Po konsultacji z Komitetem ustanowionym w art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja ustaliła, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie przeglądu wygaśnięcia, i w dniu 27 stycznia 2018 r. w drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁹⁾ („zawiadomienie o wszczęciu przeglądu”) ogłosiła wszczęcie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

1.4. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym i okres badany

- (11) Dochodzenie w sprawie kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu obejmowało rok 2017 („okres objęty dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądownym („okres badany”).

1.5. Zainteresowane strony

- (12) W zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu Komisja wezwała wszystkie zainteresowane strony do udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja poinformowała w szczególności wnioskodawcę, pozostałych znanych producentów unijnych, zainteresowanych producentów eksportujących, importerów i użytkowników w Unii oraz władze w Turcji, Rosji, Korei i Malezji o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia i wezwała wymienione podmioty do współpracy.
- (13) Wszystkie zainteresowane strony wezwano do przedstawienia swoich opinii i informacji oraz do dostarczenia dowodów potwierdzających zgłaszane fakty w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu. Zainteresowane strony miały również możliwość złożenia pisemnego wniosku o przesłuchanie przez służby Komisji prowadzące dochodzenie lub rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 78/2013 z dnia 17 stycznia 2013 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych łączników rur i przewodów rurowych z żeliwa lub ze stali pochodzących z Rosji i Turcji (Dz.U. L 27 z 29.1.2013, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1934 z dnia 27 października 2015 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych łączników rur i przewodów rurowych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 282 z 28.10.2015, s. 14).

⁽⁸⁾ Dz.U. C 214 z 4.7.2017, s. 8 oraz Dz.U. C 146 z 11.5.2017, s. 9.

⁽⁹⁾ Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu niektórych łączników rur i przewodów rurowych pochodzących z Turcji, Rosji, Korei i Malezji (Dz.U. C 31 z 27.1.2018, s. 16).

1.5.1. Kontrola wyrywkowa

- (14) W zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrywkowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

1.5.2. Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (15) W zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu Komisja ogłosiła, że dokonała wstępnego doboru próby producentów unijnych. Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dokonała doboru próby na podstawie największej reprezentatywnej wielkości produkcji, która może zostać właściwie zbadana w dostępnym czasie, biorąc również pod uwagę położenie geograficzne. Próba ta składała się z czterech producentów unijnych. Producenci unijni objęci próbą stanowili ponad 54 % łącznej produkcji unijnej. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag na temat wstępnego doboru próby. W wyznaczonym terminie nie otrzymano żadnych uwag, w związku z czym próba została potwierdzona. Próbę uznano za reprezentatywną dla przemysłu Unii.

1.5.3. Kontrola wyrywkowa importerów niepowiązanych

- (16) Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wszystkich importerów/użytkowników niepowiązanych wezwano do udziału w niniejszym dochodzeniu. Strony te wezwano do zgłoszenia się do Komisji przez dostarczenie informacji na temat ich przedsięwzięstw wymaganych w załączniku II do zawiadomienia o wszczęciu przeglądu. Zgłosiło się dwóch importerów. Zaproszono ich do współpracy polegającej na wypełnieniu kwestionariusza. Żaden z tych dwóch podmiotów nie udzielił jednak odpowiedzi.

1.5.4. Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących

- (17) Z uwagi na dużą liczbę producentów eksportujących w czterech państwach, których dotyczy niniejszy przegląd wygaśnięcia, w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu przewidziano kontrolę wyrywkową.
- (18) Aby zdecydować, czy kontrola wyrywkowa jest konieczna, a jeżeli tak, aby dokonać doboru próby, Komisja wezwała wszystkich znanych producentów eksportujących w państwach, których dotyczy postępowanie, do udzielenia informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu. Wymagane informacje obejmowały wielkość i wartość sprzedaży, wielkość produkcji i moce produkcyjne. Ponadto Komisja zwróciła się do misji państw, których dotyczy postępowanie, przy Unii Europejskiej o wskazanie pozostałych producentów eksportujących, którzy mogliby być zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi, jeżeli tacy producenci istnieją.
- (19) Kwestionariusze kontroli wyrywkowej wysłano do czterdziestu znanych potencjalnych producentów eksportujących: jedenastu w Turcji, pięciu w Malezji, dziesięciu w Korei Południowej i czternastu w Rosji. Trzy przedsiębiorstwa tureckie udzieliły odpowiedzi na kwestionariusz kontroli wyrywkowej, po czym jedno z nich wycofało się ze współpracy. Jedno przedsiębiorstwo z Rosji udzieliło odpowiedzi na kwestionariusz kontroli wyrywkowej, ale później wycofało się ze współpracy. Żaden z producentów z Malezji lub Korei, z którymi się skontaktowano, ani też żaden inny producent z Malezji lub Korei nie zgłosił się, ani nie dostarczył żądanych informacji.

1.5.5. Kwestionariusze i wizyty weryfikacyjne

- (20) Komisja przesłała kwestionariusze do czterech producentów unijnych objętych próbą, czterech producentów eksportujących, o których wspomniano w motywie 18, oraz dwóch importerów, którzy zgłosili się po wszczęciu przeglądu.
- (21) Odpowiedzi na kwestionariusz udzieliło czterech producentów unijnych objętych próbą oraz dwóch producentów eksportujących z Turcji. Nie otrzymano odpowiedzi od importerów.
- (22) Komisja prowadziła dalsze badanie i weryfikację informacji uważanych za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody oraz do określenia interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

a) producenci unijni:

- Erne Fittings GmbH Group, Austria
- Lindemann, Niemcy
- Vallourec Fittings S.A., Francja
- Virgilio CENA& Figli S.p.A., Włochy

b) producenci eksportujący:

- Sardogan Industry and Trade – Mehmet Sardogan, Turcja;
- RSA Tesisat Malzemeleri San. Tic. A.S., Turcja.

2. PRODUKT OBJĘTY PRZEGŁĄDEM I PRODUKT PODOBNY**2.1. Produkt objęty przeglądem**

- (23) Produkt objęty niniejszym przeglądem jest taki sam jak w przypadku dochodzenia pierwotnego, a mianowicie są to łączniki rur lub przewodów rurowych (inne niż łączniki odlewane, kołnierze i łączniki gwintowane), z żeliwa lub stali (z wyłączeniem stali nierdzewnej), o największej średnicy zewnętrznej nieprzekraczającej 609,6 mm, rodzaju stosowanego do spawania doczołowego lub do innych celów, obecnie objęte kodami CN ex 7307 93 11, ex 7307 93 19 i ex 7307 99 80 (kody TARIC 7307 93 11 91, 7307 93 11 93, 7307 93 11 94, 7307 93 11 95, 7307 93 11 99, 7307 93 19 91, 7307 93 19 93, 7307 93 19 94, 7307 93 19 95, 7307 93 19 99, 7307 99 80 92, 7307 99 80 93, 7307 99 80 94, 7307 99 80 95 i 7307 99 80 98) („łączniki rur i przewodów rurowych” lub „produkt objęty przeglądem”).

2.2. Produkt podobny

- (24) Uznano, że produkt objęty przeglądem produkowany w czterech państwach, których dotyczy postępowanie, i wywożony do Unii oraz produkt produkowany i sprzedawany w Unii przez przemysł Unii mają te same podstawowe właściwości fizyczne i chemiczne oraz te same podstawowe zastosowania. Produkty te uznano zatem za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU

- (25) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy wygaśnięcie obowiązujących środków prowadziłoby do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku państw, których dotyczy postępowanie.

3.1. Uwagi wstępne

- (26) Żaden z producentów z Rosji, Malezji ani Korei nie współpracował w ramach dochodzenia. Ponadto dwóch współpracujących tureckich producentów eksportujących odpowiadało za około 50 % całkowitego wywozu łączników rur i przewodów rurowych z Turcji do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Odpowiadali oni za około 40 % łącznej produkcji unijnej ustalonej dla Turcji w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Poziom współpracy ze strony Turcji uznano zatem za niski.
- (27) Komisja poinformowała władze wszystkich czterech państw, których dotyczy postępowanie, że ze względu na brak współpracy Komisja może zastosować art. 18 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do ustaleń dotyczących Turcji, Rosji, Malezji i Korei. W tym zakresie Komisja nie otrzymała ze strony władz czterech państw żadnych uwag ani wniosków o interwencję rzecznika praw stron.
- (28) W związku z tym zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego ustalenia dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu oparto na dostępnych faktach, a w szczególności na ogólnodostępnych źródłach, takich jak oficjalne strony internetowe przedsiębiorstw, informacje zawarte we wniosku o dokonanie przeglądu oraz informacje uzyskane od stron współpracujących w toku dochodzenia przeglądownego (tj. wnioskodawców, producentów unijnych objętych próbą oraz dwóch współpracujących producentów eksportujących). Komisja skorzystała także z szeregu danych statystycznych dotyczących przywozu, w tym danych statystycznych dotyczących przywozu zebranych zgodnie z art. 14 ust. 6 rozporządzenia podstawowego („baza danych utworzona na podstawie sprawozdań określonych w art. 14 ust. 6”). Wykorzystała również bazę danych Global Trade Atlas („GTA”) ⁽¹⁰⁾ oraz amerykańską bazę danych dotyczących przywozu.

3.2. Turcja**3.2.1. Dumping w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym**

- (29) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała najpierw na podstawie danych dostarczonych przez współpracujących producentów eksportujących, czy przywóz łączników rur i przewodów rurowych z Turcji do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym odbywał się po cenach dumpingowych. Dla pełności wywozu zbadano również – w oparciu o dostępne fakty, a w szczególności dane z bazy danych utworzonej na podstawie sprawozdań określonych w art. 14 ust. 6, dostosowane w celu uwzględnienia frachtu i ubezpieczenia, mając na względzie odpowiedzi udzielone przez współpracujących producentów eksportujących – dumping dokonywany przez niewspółpracujących producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.

⁽¹⁰⁾ <http://www.gtis.com/gta/secure/default.cfm>

3.2.1.1. Ukierunkowany dumping

- (30) W pierwotnym dochodzeniu Komisja stwierdziła, że niektórzy producenci eksportujący, którzy współpracowali w tym dochodzeniu, prowadzili ukierunkowany dumping w rozumieniu art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego. W toku dochodzenia przeglądownego Komisja przeanalizowała sprzedaż eksportową do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym, aby zbadać, czy ukierunkowany dumping występował przez cały okres, tj. czy istniała wyraźna struktura cen eksportowych, która znacząco różniła się w zależności od poszczególnych nabywców, regionów lub okresów. W ramach przeglądu wygaśnięcia nie stwierdzono przesłanek stosowania takich praktyk.

3.2.1.2. Współpracujący producenci eksportujący

Wartość normalna

- (31) Komisja zbadała w pierwszej kolejności, czy łączna wielkość sprzedaży krajowej dla poszczególnych współpracujących producentów eksportujących była reprezentatywna, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeżeli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym przypadająca na jednego producenta eksportującego stanowi co najmniej 5 % jego łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego przeglądem do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.
- (32) Następnie Komisja określiła te rodzaje produktu sprzedawane na rynku krajowym, które były identyczne lub porównywalne z rodzajami produktu sprzedawanymi na wywóz do Unii, oraz przeanalizowała, czy sprzedaż krajowa dokonywana przez każdego współpracującego producenta eksportującego w odniesieniu do każdego rodzaju produktu jest reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa danego rodzaju produktu jest reprezentatywna, jeżeli łączna wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu niezależnym klientom w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym stanowi co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej identycznego lub porównywalnego rodzaju produktu do Unii.
- (33) Następnie Komisja określiła w odniesieniu do każdego rodzaju produktu udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym, aby zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy zastosować rzeczywiste ceny sprzedaży krajowej.
- (34) Wartość normalną oparto na rzeczywistej cenie krajowej każdego rodzaju produktu niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej obliczonym kosztom produkcji lub wyższej od nich, stanowiła ponad 80 % łącznej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu; oraz
 - średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest równa jednostkowym kosztom produkcji lub od nich wyższa.
- (35) W tych przypadkach wartość normalna została określona jako średnia ważona cen całej sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.
- (36) Wartość normalna opierała się na rzeczywistej cenie krajowej każdego rodzaju produktu wyłącznie w sprzedaży krajowej z zyskiem tych rodzajów produktów w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym, jeżeli:
- wielkość sprzedaży z zyskiem tego rodzaju produktu odpowiada nie więcej niż 80 % łącznej wielkości sprzedaży tego rodzaju; lub
 - średnia ważona cena tego rodzaju produktu jest niższa od jednostkowych kosztów produkcji.
- (37) Ponieważ sprzedaż danego rodzaju produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym nie miała miejsca lub była niedostateczna, bądź gdy danego rodzaju produktu nie sprzedawano w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym, Komisja konstruowała wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.
- (38) Wartość normalną skonstruowano, dodając do średniego kosztu produkcji produktu podobnego wytwarzanego przez każdego współpracującego producenta eksportującego w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym następujące elementy:
- średnią ważoną kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych ponoszonych przez każdego współpracującego producenta eksportującego przy sprzedaży krajowej produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym; oraz
 - średnią ważoną zysku osiąganego przez każdego współpracującego producenta eksportującego z tytułu sprzedaży krajowej produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.

Cena eksportowa

- (39) W każdym przypadku, gdy produkt objęty przeglądem był wywożony do niezależnych klientów w Unii, cena eksportowa była ustalana zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, mianowicie na podstawie faktycznie zapłaconych lub należnych cen eksportowych.

Porównanie

- (40) Komisja porównała wartość normalną ceny eksportowej producentów eksportujących, jak ustalono powyżej, na podstawie ceny *ex-works*.
- (41) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia rzetelnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Wartość normalną dostosowano z uwzględnieniem przewozu i kosztu kredytu, natomiast cenę eksportową dostosowano z uwzględnieniem frachtu, ubezpieczenia i kosztu kredytu.

Dumping dokonywany przez współpracujących producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym

- (42) W odniesieniu do współpracujących producentów eksportujących Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego przeglądem zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (43) W przypadku dwóch współpracujących producentów eksportujących porównanie wartości normalnej z ceną eksportową wykazało brak dumpingu w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.

3.2.1.3. Brak współpracy ze strony eksporterów/producentów

- (44) Komisja poddała ocenie dumping dokonywany przez niewspółpracujących producentów eksportujących, wykorzystując przy tym dostępne fakty, o których mowa w art. 18 rozporządzenia podstawowego.

Wartość normalna

- (45) Komisja nie mogła wykorzystać średniej ważonej wartości normalnej ustalonej dla współpracujących producentów eksportujących, ponieważ podstawą jej obliczenia była sztuka odnośnego produktu, podczas gdy podstawą obliczenia ceny eksportowej zaczerpniętej z bazy danych utworzonej na podstawie sprawozdań określonych w art. 14 ust. 6, była tona. Komisja wykorzystwała zatem wartość normalną przedstawioną przez wnioskodawcę jako znacznie bardziej reprezentatywną dla całego państwa. W każdym przypadku, jak wspomniano poniżej, wykorzystanie średniej ważonej wartości normalnej współpracujących producentów eksportujących nie zmieniłoby ustaleń Komisji dotyczących braku dumpingu w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.

Cena eksportowa

- (46) Aby ustalić cenę eksportową dla niewspółpracujących producentów eksportujących w Turcji, Komisja wykorzystwała dane zaczerpnięte z bazy danych utworzonej na podstawie sprawozdań określonych w art. 14 ust. 6, z wyłączeniem danych liczbowych dotyczących przywozu dokonanego przez współpracujących producentów eksportujących.

Porównanie

- (47) Komisja porównała wartość normalną ceny eksportowej producentów eksportujących, jak ustalono powyżej, na podstawie ceny *ex-works*.
- (48) W uzasadnionych przypadkach Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Wartość normalną i cenę eksportową dostosowano z uwzględnieniem frachtu, ubezpieczenia i kosztu kredytu, obliczonych na podstawie danych dostarczonych przez współpracujących producentów eksportujących.

Dumping dokonany przez niewspółpracujących producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym

- (49) Komisja nie stwierdziła stosowania dumpingu, jako że cena eksportowa znacznie przekraczała wartość normalną. Ponadto średnia cena eksportowa niewspółpracujących producentów eksportujących przekraczała średnią cenę eksportową współpracujących producentów eksportujących. Wobec tego, jeśli wykorzystano by średnią ważoną wartość normalną współpracujących producentów eksportujących, również nie wykryto by dumpingu.

3.2.2. Prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu

- (50) Ponieważ w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym nie stwierdzono wystąpienia jakiegokolwiek dumpingu, Komisja przeanalizowała prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku wygaśnięcia środków dotyczących przywozu łączników rur i przewodów rurowych z Turcji. W tym celu przeanalizowano następujące czynniki: cenę eksportową do innych miejsc przeznaczenia, moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Turcji, a także atrakcyjność rynku unijnego.

3.2.2.1. Wywóz do innych państw trzecich

- (51) Komisja zbadała praktyki cenowe tureckich eksporterów w przypadku wywozu do innych państw trzecich, na podstawie tureckich statystyk dotyczących wywozu, które są na poziomie ośmiocyfrowego kodu ⁽¹⁾. Komisja zapoznała się z tymi statystykami, ponieważ żaden z obu współpracujących producentów eksportujących nie eksportował do państw trzecich w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.
- (52) Jak wynika ze statystyk z GTA dotyczących wywozu, chociaż Unia jest najistotniejszym rynkiem wywozowym dla tureckich producentów, wywóz ten odpowiadał jedynie za około 13 % szacowanej produkcji łączników rur i przewodów rurowych w Turcji, jak opisano poniżej w motywie 53. Dlatego działania tureckich producentów łączników rur i przewodów rurowych koncentrują się przede wszystkim na tureckim rynku krajowym. Przeprowadzona przez Komisję analiza tureckich statystyk dotyczących wywozu wykazała również, że wywóz do państw trzecich był nieznaczny ⁽²⁾, a różnice cen w obrębie rodzaju produktu były na tyle znaczące, że średnia cena jednostkowa w tych państwach trzecich oraz wszelkie porównania ze średnią ceną jednostkową na rynku unijnym były niereprezentatywne i bezcelowe.

3.2.2.2. Tureckie moce produkcyjne

- (53) Na podstawie wniosku, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez przedsiębiorstwa współpracujące oraz opinii tureckiego Stowarzyszenia Eksporterów Produktów Stalowych Komisja oszacowała turecką zdolność produkcyjną na około 35 000 ton. Na podstawie tego samego zbioru danych Komisja ustaliła, że wolne moce produkcyjne w zakresie łączników rur i przewodów rurowych w Turcji wynoszą około 23 000 ton. Chociaż wartość ta jest w dalszym ciągu zbliżona do wartości połowy konsumpcji łączników rur i przewodów rurowych w Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym (53 000 ton), jak ustalono w motywach 54–55, jest mało prawdopodobne, aby w przypadku wygaśnięcia środków te wolne moce produkcyjne zostały w dużych ilościach ukierunkowane na rynek unijny. Zauważono także, że wolne moce produkcyjne w Turcji znajdują się znacznie poniżej poziomu, jaki można zaobserwować w państwach, których dotyczy postępowanie, a który oceniono na 50 000 ton w Rosji, 112 000 ton w Korei oraz 44 000 ton w Malezji.

3.2.2.3. Atrakcyjność rynku unijnego

- (54) Mimo że na tureckich producentów łączników rur i przewodów rurowych nałożono zdecydowanie najniższe cła w porównaniu z cłami antydumpingowymi na przywóz produktów objętych przeglądem z innych krajów objętych środkami ⁽³⁾, nie wykorzystali oni tej względnej przewagi, co potwierdzają stosunkowo niewielkie wolumeny wywożone do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Dlatego, chociaż tureccy producenci łączników rur i przewodów rurowych są w dalszym ciągu obecni na rynku unijnym, jego atrakcyjność dla tych producentów jest ograniczona.
- (55) Powyższe względy zdaje się potwierdzać zachowanie jednego z największych producentów łączników rur i przewodów rurowych w Turcji, którego sytuację uznano za dobry wskaźnik tego, co miałyby miejsce, gdyby zaprzestano stosowania środków wobec Turcji. Na przedsiębiorstwo nałożono najniższe cło antydumpingowe (2,9 %). Pomimo tego stosunkowo niskiego cła, szczególnie w porównaniu z konkurentami, nie zwiększyło ono wielkości swojej sprzedaży eksportowej w Unii; sprzedaż ta była nawet niższa w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym niż w okresie pierwotnego dochodzenia. Jednocześnie jego sprzedaż krajowa pozostała w przybliżeniu na takim samym poziomie jak przed nałożeniem ostatecznych środków antydumpingowych.

⁽¹⁾ Ośmiocyfrowe kody umożliwiają dokładniejsze zawężenie statystyk handlowych do produktu objętego przeglądem niż kody sześciocyfrowe. Liczby oparte na ośmiocyfrowych kodach są w związku z tym bliższe wartości i wolumenowi obrotu produktu objętego przeglądem.

⁽²⁾ Trzy największe z tych państw to Turkmenistan, Gruzja i Azerbejdżan, które odpowiadały odpowiednio za około 0,7 %, 0,5 % oraz 0,3 % całej szacowanej tureckiej produkcji łączników rur i przewodów rurowych w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.

⁽³⁾ Na przywóz łączników rur i przewodów rurowych pochodzących z Chin nałożono cła antydumpingowe na poziomie 58,6 % (rozszerzone na Tajwan, Indonezję, Sri Lankę i Filipiny), podczas gdy cła antydumpingowe nałożone na przywóz łączników rur i przewodów rurowych pochodzących z Korei Południowej, Malezji i Rosji wahają się od 23,8 % do 75 %. Dla porównania cła antydumpingowe nałożone na przywóz łączników rur i przewodów rurowych pochodzących z Turcji wahają się od 2,9 % do 16,7 %.

3.2.2.4. Wniosek dotyczący ponownego wystąpienia dumpingu

- (56) Chociaż Turcja posiada wolne moce produkcyjne w odniesieniu do łączników rur i przewodów rurowych, Komisja stwierdziła, że nic nie wskazuje na to, aby te wolne moce produkcyjne zostały wykorzystane do wywozu znacznych ilości towaru do Unii, również ze względu na brak zainteresowania rynkiem unijnym przez tureckich producentów w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym, pomimo ich relatywnej przewagi pod względem dostępu do rynku unijnego. Kolejnym argumentem uzasadniającym to ustalenie jest fakt, że tureccy producenci, którzy czerpią korzyści z niskich cel antydumpingowych w Unii, dających im względną przewagę komparatywną w porównaniu z innymi producentami eksportującymi, nie skorzystali z tej szansy, by zwiększyć swój udział w rynku. Jest ponadto mało prawdopodobne, by jakkolwiek wywóz do Unii był dokonywany po cenach dumpingowych, ponieważ w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym nie dokonywano wywozu po cenach dumpingowych. W opinii Komisji nic nie wskazuje na to, by w przyszłości dokonywano wywozu po cenach dumpingowych. Na tej podstawie oczekuje się, że nawet jeśli turecki wywóz wzrośnie w przypadku zniesienia środka, wzrost ten nie będzie dotyczył znaczących ilości i w żadnym wypadku nie będzie dotyczył wywozu po cenach dumpingowych.
- (57) Z uwagi na powyższe Komisja stwierdziła, że ponowne wystąpienie dumpingu ze strony Turcji nie jest prawdopodobne w przypadku wygaśnięcia środków.

3.3. Rosja

- (58) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu po wygaśnięciu obowiązujących środków.

3.3.1. Dumping w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym

3.3.1.1. Uwagi wstępne

- (59) Żaden z rosyjskich producentów eksportujących nie współpracował w trakcie dochodzenia. Dlatego też Komisja w swoich ustaleniach dotyczących kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu oparła się na dostępnych faktach, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W tej kwestii Komisja skorzystała z danych statystycznych (tj. bazy danych utworzonej na podstawie sprawozdań określonych w art. 14 ust. 6 i statystyk dotyczących wywozu zawartych w GTA), jak również z informacji przedstawionych przez wnioskodawcę we wniosku o dokonanie przeglądu.
- (60) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia rząd rosyjski twierdził, że informacje wykorzystane przez Komisję do obliczenia marginesu dumpingu opierały się wyłącznie na wniosku o dokonanie przeglądu, nie zostały sprawdzone w sposób prawidłowy i nie odzwierciedlają rzeczywistej sytuacji na rynku rosyjskim. Jak stwierdzono w motywie 59, żaden z rosyjskich producentów eksportujących nie współpracował w dochodzeniu przeglądownym, mimo że zostali oni do tego zaproszeni. Ponadto wbrew temu, co twierdzi rząd rosyjski, korzystając z dostępnych faktów, Komisja nie tylko wykorzystwała informacje dostarczone przez wnioskodawcę, ale również oparła się na innych danych statystycznych pochodzących z niezależnych źródeł. Argument ten zostaje więc odrzucony.

3.3.1.2. Kontynuacja dumpingu w Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym

Wartość normalna

- (61) Wobec braku innych dostępnych informacji wartość normalna została określona w oparciu o dane dostarczone przez wnioskodawcę we wniosku o dokonanie przeglądu, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

Cena eksportowa

- (62) Ze względu na brak współpracy średnią cenę eksportową do Unii ustalono w oparciu o bazę danych utworzoną na podstawie sprawozdań określonych w art. 14 ust. 6. Nie było dostępnych informacji umożliwiających rozróżnienie rodzajów produktu w bazie danych utworzonej na podstawie sprawozdań określonych w art. 14 ust. 6. W związku z tym zastosowano średnią cenę eksportową wszystkich rodzajów produktu.
- (63) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia rząd rosyjski utrzymywał, że cenę eksportową obliczono w sposób selektywny na podstawie danych dotyczących wywozu z Rosji jedynie do Republiki Czeskiej. Jest to niezgodne z prawdą. Przy ustalaniu ceny eksportowej Komisja wykorzystwała wywóz produktu objętego przeglądem do wszystkich państw członkowskich w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym, zgodnie z bazą danych utworzoną na podstawie sprawozdań określonych w art. 14 ust. 6, a nie tylko do Republiki Czeskiej. Argument ten zostaje więc odrzucony.

Porównanie

- (64) Dokonano porównania średniej ważonej wartości normalnej ze średnią ważoną ceną eksportową zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego.

- (65) Aby zapewnić obiektywne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, uwzględniono różnice w czynnikach mających wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Z tego względu od ceny eksportowej odliczono koszt transportu i ubezpieczenie, które ustalono na podstawie informacji dostarczonych przez wnioskodawcę we wniosku o dokonanie przeglądu.

Margines dumpingu

- (66) W wyniku porównania średniej wartości normalnej i średniej ceny eksportowej, odpowiednio dostosowanych do poziomu *ex-works* w sposób opisany powyżej, wyrażonych jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii, margines dumpingu ustalono na poziomie 41,8 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Dlatego też Komisja ustaliła, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym dumping nadal miał miejsce. Poziom przywozu w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym był jednak stosunkowo ograniczony i stanowił 0,9 % łącznej konsumpcji w Unii w tym okresie zgodnie z bazą danych utworzoną na podstawie sprawozdań określonych w art. 14 ust. 6. Komisja uznała jednak te informacje za najlepsze dostępne informacje umożliwiające stwierdzenie, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym dumping nadal miał miejsce.

3.3.1.3. Prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku uchylecia środków na przywóz z Rosji

- (67) Jak ustalono powyżej, w odniesieniu do przywozu łączników rur i przewodów rurowych z Rosji stwierdzono dumping w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Komisja przeanalizowała następnie, czy w przypadku wygaśnięcia obecnych środków antydumpingowych na przywóz łączników rur i przewodów rurowych z Rosji istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu stwierdzonego w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Dla pełności wyводу Komisja przeanalizowała również, czy w przypadku wygaśnięcia obecnych środków antydumpingowych na przywóz łączników rur i przewodów rurowych z Rosji istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu. W tym celu przeanalizowano następujące czynniki: cenę eksportową do innych miejsc przeznaczenia, moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Rosji, a także atrakcyjność rynku unijnego.

3.3.1.4. Wywóz do państw trzecich

- (68) Jak wynika ze statystyk dotyczących wywozu zawartych w GTA, tylko dwa rynki wywozowe – obok rynku unijnego (odpowiadającego za około 12 % wywozu) – mają znaczenie dla rosyjskich producentów łączników rur i przewodów rurowych. Są to Kazachstan (około 46 % łącznego wywozu) oraz Białoruś (około 26 % łącznego wywozu). Informacje na temat sprzedaży eksportowej do tych państw są jednak dostępne tylko na poziomie sześciocyfrowych kodów i obejmują tym samym również produkty inne niż produkt objęty przeglądem. Wnioski dotyczące wielkości wywozu do innych państw trzecich, oparte na statystykach dotyczących wywozu zawartych w GTA, można zatem uznać jedynie za orientacyjne. Podobnie średnie ceny ustalone na tej podstawie uwzględniałyby również produkty inne niż produkt objęty przeglądem, który może mieć inne wartości jednostkowe, a wszelkie oparte na nich wnioski należałoby także uznać za orientacyjne.
- (69) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia rząd rosyjski twierdził, że dumping nie miałby miejsca, gdyby Komisja wykorzystała sprzedaż rosyjskich producentów łączników rur i przewodów rurowych do państw trzecich, a nie wywóz z Rosji do Unii, zgodnie z bazą danych utworzoną na podstawie sprawozdań określonych w art. 14 ust. 6. Wobec braku współpracy ze strony producentów eksportujących Komisja nie mogła zbadać rzeczywistych danych liczbowych dotyczących wywozu do państw trzecich. Ponadto dane liczbowe przywołane przez rząd rosyjski na uzasadnienie swojego twierdzenia opierają się na kodzie sześciocyfrowym (który obejmuje produkty inne niż produkt objęty przeglądem, jak wyjaśniono w motywie 68 powyżej). Analiza przedstawiona przez Komisję w motywie 66 opiera się na bazie danych utworzonej na podstawie sprawozdań określonych w art. 14 ust. 6, która – mimo że nie zapewnia rozróżnienia rodzajów produktu – zawiera dokładne dane dotyczące przywozu produktu objętego przeglądem. Argument ten zostaje więc odrzucony.

3.3.1.5. Moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne

- (70) Jak wynika z dostępnych faktów zawartych we wniosku o dokonanie przeglądu, Rosja posiada szacowane moce produkcyjne wynoszące 90 000 ton oraz szacowane wolne moce produkcyjne wynoszące 50 000 ton. Wolne moce produkcyjne Rosji są zatem zbliżone do łącznej konsumpcji łączników rur i przewodów rurowych w Unii.

3.3.1.6. Atrakcyjność rynku unijnego

- (71) Łączniki rur i przewodów rurowych stosuje się głównie w przemyśle naftowym i gazowym, budownictwie, energetyce, przemyśle stoczniowym i instalacjach przemysłowych. Dostępne fakty nie wskazują na możliwość znacznego rozwoju lub kurczenia się tych sektorów w Rosji, w związku z czym uznaje się, że rosyjski rynek krajowy łączników rur i przewodów rurowych pozostanie raczej stabilny w nadchodzących latach i że jest mało prawdopodobne, iż zaoferuje on jakiegokolwiek znaczne możliwości ekspansji w zakresie produkcji wspomnianych wyrobów. Oprócz Rosji głównymi rynkami wywozowymi dla tych gałęzi przemysłu są Unia, Kazachstan

i Białoruś. Żadne z dostępnych informacji nie wskazują na znaczny wzrost lub spadek popytu na którymkolwiek z wymienionych rynków w nadchodzących latach. Zgodnie z informacjami przekazanymi przez wnioskodawcę na świecie występuje nadwyżka mocy produkcyjnych w zakresie łączników rur i przewodów rurowych, a rynek unijny jest jednym z największych rynków na świecie, stanowiąc atrakcyjne miejsce przeznaczenia wywozu.

- (72) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia rząd rosyjski stwierdził, że rosyjska konsumpcja krajowa oraz prognozowany popyt na łączniki rur i przewodów rurowych wykazują umiarkowaną tendencję zwykłą (odpowiednio 2 % i 2,4–2,8 %). Należy zauważyć, że rząd rosyjski nie przedstawił na poparcie tych danych liczbowych możliwego do zweryfikowania zbioru danych. W każdym razie nawet przy założeniu, że wspomniane dane liczbowe są prawdziwe, wskazują one w sposób spójny na ustalenia Komisji, zgodnie z którymi sytuacja na rosyjskim rynku produktu objętego przeglądem jest raczej stabilna i mało prawdopodobne jest, aby istniały jakiegokolwiek znaczne możliwości ekspansji w zakresie rosyjskich łączników rur i przewodów rurowych. Argument ten zostaje więc odrzucony.
- (73) Rosyjscy producenci eksportujący łączniki rur i przewodów rurowych nie współpracowali w niniejszym dochodzeniu. Ponadto nie są dostępne jakiegokolwiek wiążące informacje statystyczne na temat cen dostępnych w ramach sprzedaży rosyjskich łączników rur i przewodów rurowych na inne rynki państw trzecich lub na rosyjski rynek krajowy. W toku dochodzenia nie można było zatem ustalić poziomu cen w odniesieniu do tych rynków.
- (74) Z uwagi na poziom obowiązujących ceł antydumpingowych producenci rosyjscy prawie zaprzestali wywozu do Unii. Dochodzenie wykazało, że w latach 2014–2015 na rynku unijnym praktycznie nie odnotowano przywozu z Rosji. Rosja wznowiła wywóz do Unii (który mimo obowiązujących wysokich ceł był ponadto dokonywany po cenach dumpingowych) już w 2016 r. oraz zwiększyła następnie jego poziom w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (75) W przypadku wygaśnięcia ceł rosyjski wywóz będzie mieć dostęp do rynku unijnego bez żadnych przeszkód. Z uwagi na duże wolne moce produkcyjne Rosji oraz globalną nadwyżkę mocy produkcyjnych Komisja uznała, że nie można wykluczyć, iż doprowadzi to do znacznego wzrostu wywozu z Rosji do Unii, która z uwagi na swoją bliskość geograficzną jest ważnym potencjalnym rynkiem wywozowym dla tego państwa. Ponadto jest prawdopodobne, że rosyjski wywóz do Unii będzie dokonywany po cenach dumpingowych, jak ustalono w motywie 66.

3.3.1.7. Wniosek dotyczący prawdopodobieństwa kontynuacji lub w każdym razie ponownego wystąpienia dumpingu

- (76) W związku z tym Komisja stwierdziła, że w przypadku wygaśnięcia środków istniałoby prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przyszłości. Komisja uznała również, że istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu. Z uwagi na brak współpracy Komisja mogła przeanalizować dane dotyczące wywozu do państw trzecich tylko na poziomie kodu sześciocyfrowego. Z powodów wyjaśnionych w motywie 68 wspomnianej analizy nie można było uznać za jednoznaczną. Biorąc jednak pod uwagę duże wolne moce produkcyjne w Rosji, poziomy cen dumpingowych w odniesieniu do łączników rur i przewodów rurowych wywożonych do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, a także atrakcyjność rynku unijnego dla rosyjskich producentów łączników rur i przewodów rurowych, który stanowi główny potencjalny rynek wywozowy dla Rosji, Komisja stwierdziła ponadto, że jest prawdopodobne, iż w przypadku wygaśnięcia środków na rynek unijny wprowadzone zostaną po cenach dumpingowych znaczne ilości łączników rur i przewodów rurowych z Rosji.
- (77) W związku z tym w oparciu o dostępne fakty Komisja stwierdziła, że wygaśnięcie środków antydumpingowych dotyczących łączników rur i przewodów rurowych z Rosji prawdopodobnie doprowadziłoby do kontynuacji, a w każdym razie ponownego wystąpienia dumpingu.

3.4. Korea

- (78) Żaden koreański producent nie współpracował w toku dochodzenia. Prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu opierało się zatem na dostępnych faktach, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W tym względzie Komisja wykorzystała wniosek, statystyki dotyczące wywozu zawarte w GTA oraz amerykańskie statystyki dotyczące przywozu.

3.4.1. Kontynuacja dumpingu w Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym

- (79) W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wywóz z Korei był nieznaczny (poniżej 40 ton), w związku z czym nie uznano go za reprezentatywny. W analizie skupiono się na ponownym wystąpieniu dumpingu z Korei na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

3.4.2. Dowody wskazujące na prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu

- (80) Komisja przeanalizowała prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku wygaśnięcia środków. W tym celu przeanalizowano następujące czynniki: koreańskie ceny eksportowe do innych miejsc przeznaczenia, moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Korei, a także atrakcyjność rynku unijnego.

3.4.2.1. Wywóz do państw trzecich

- (81) Aby zbadać prawdopodobną politykę producentów łączników rur i przewodów rurowych w Korei w porównaniu z ich polityką na rynku unijnym w przypadku wygaśnięcia środków, Komisja rozpatrzyła koreańską politykę eksportową w odniesieniu do rynku amerykańskiego. Komisja wybrała Stany Zjednoczone, ponieważ w przeciwieństwie do innych miejsc przeznaczenia koreańskiego wywozu jest to rynek podobnej wielkości co unijny, charakteryzujący się dużą liczbą producentów krajowych, jak również znacznym odsetkiem przywożonych towarów oraz niskimi stawkami ceł przywozowych, co sprawia, że jest on bardzo konkurencyjny. Co więcej, Stany Zjednoczone są pierwszym miejscem przeznaczenia wywozu z Korei, odpowiadając za około 27 % wywożonych łączników rur i przewodów rurowych w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym⁽¹⁴⁾, o czym świadczą stosunkowo szczegółowe dane statystyczne⁽¹⁵⁾. Zastosowane podejście jest identyczne z podejściem przyjętym na potrzeby poprzedniego przeglądu wygaśnięcia w odniesieniu do Korei, o którym mowa w motywie 1.

Wartość normalna

- (82) Wobec braku innych dostępnych informacji wartość normalna została określona w oparciu o dane dostarczone przez wnioskodawcę we wniosku o dokonanie przeglądu, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (83) Dla pełności wywodu Komisja wykorzystała także krajową tabelę cen przekazaną przez wnioskodawcę we wniosku o dokonanie przeglądu jako alternatywną metodę określenia wartości normalnej. Niezależnie od zastosowanej wartości normalnej wynik badań Komisji dotyczących dumpingu był dodatni. W praktyce zastosowanie krajowej tabeli cen umożliwiło stwierdzenie wyższych marginesów dumpingu.

Cena eksportowa

- (84) Ceny eksportowe w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym ustalono w oparciu o publicznie dostępne dane, tj. amerykańskie statystyki celne. W oparciu o metodykę opracowaną przez wnioskodawcę we wniosku o dokonanie przeglądu Komisja dostosowała statystyki w taki sposób, aby wykluczyć rodzaje produktu, których nie uwzględniono w skonstruowanej wartości normalnej opisanej powyżej, mając na względzie lepszą porównywalność.

Porównanie

- (85) Dokonano porównania średniej ważonej wartości normalnej ze średnią ważoną ceną eksportową ustaloną powyżej, zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego, przyjmując obie ceny na poziomie *ex-works*.
- (86) Aby zapewnić obiektywne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, uwzględniono różnice w czynnikach mających wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Cenę eksportową dostosowano zatem, uwzględniając koszty transportu, ubezpieczenia i pakowania, oszacowane przez wnioskodawcę we wniosku o dokonanie przeglądu, aby doprowadzić wartości pochodzące z amerykańskich statystyk dotyczących przywozu – ustalone na podstawie CIF – do poziomu *ex-works*.

Margines dumpingu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym

- (87) W wyniku porównania średniej wartości normalnej i średniej ceny eksportowej, odpowiednio dostosowanych do poziomu *ex-works* w sposób opisany powyżej, wyrażonych jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Stanów Zjednoczonych, margines dumpingu ustalono na poziomie 7,2 % dla skonstruowanej wartości normalnej i 9,1 % dla okresu, w którym wykorzystano krajową tabelę cen. Ponadto, jak wyjaśniono bardziej szczegółowo w motywie 90 poniżej, niedawno stwierdzono, że koreańscy producenci niektórych łączników rur i przewodów rurowych (łączników spawanych doczołowo ze stali węglowej) stosują dumping swojego produktu w Japonii.

3.4.2.2. Moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne

- (88) Jak wynika z faktów dostępnych we wniosku o dokonanie przeglądu, Korea posiada moce produkcyjne wynoszące 160 000 ton oraz wolne moce produkcyjne wynoszące 112 000 ton. Wspomniane wolne moce produkcyjne są równe dwukrotności łącznej konsumpcji w Unii. Jak wynika z wniosku, od wprowadzenia ostatecznych ceł antydumpingowych w 2002 r. koreańskie moce produkcyjne w zakresie łączników rur i przewodów rurowych znacznie się zwiększyły – z szacowanych 10 000 ton do szacowanych 160 000 ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

⁽¹⁴⁾ Inne główne miejsca przeznaczenia w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym to Arabia Saudyjska, Zjednoczone Emiraty Arabskie i Chiny, na które przypada odpowiednio 16 %, 5 % i 4 % koreańskiego wywozu łączników rur i przewodów rurowych.

⁽¹⁵⁾ Amerykańskie statystyki dotyczące przywozu oparte są na ośmiocyfrowych kodach, które umożliwiają dokładniejsze – niż sześciocyfrowe kody – zawężenie statystyk handlowych do produktu objętego przeglądem. Liczby oparte na ośmiocyfrowych kodach są w związku z tym bliższe wartości i wolumenowi obrotu produktu objętego przeglądem.

3.4.2.3. Atrakcyjność rynku unijnego

- (89) Dostępne fakty nie wskazują na możliwość znacznego rozwoju lub kurczenia się sektorów korzystających z łączników rur i przewodów rurowych w Korei, w związku z czym uznaje się, że koreański rynek krajowy łączników rur i przewodów rurowych pozostanie raczej stabilny w nadchodzących latach i że nie oferuje zatem żadnych znacznych możliwości ekspansji dla producentów wspomnianych wyrobów. Oprócz Stanów Zjednoczonych główne inne rynki wywozowe dla koreańskich producentów łączników rur i przewodów rurowych to Bliski Wschód i Azja Południowo-Wschodnia. Żadne z informacji dostępnych w trakcie dochodzenia nie wskazują na znaczny wzrost popytu na którymkolwiek z wymienionych rynków w nadchodzących latach.
- (90) Ponadto w dniu 31 marca 2018 r. Japonia nałożyła ostateczne cła antydumpingowe na przywóz łączników spawanych doczołowo ze stali węglowej pochodzących z Korei, wynoszące od 41,8 % do 63,2 %. Otwarty rynek unijny byłby idealnym miejscem w celu przekierowania wspomnianego wywozu.
- (91) W toku dochodzenia wykazano, że unijny rynek łączników rur i przewodów rurowych jest atrakcyjny dla koreańskiego wywozu, ponieważ nie jest jeszcze w pełni eksploatowany w tym zakresie, zważywszy na wysoki poziom obowiązujących cel (od 32,4 % w odniesieniu do jednego producenta do 44 % w odniesieniu do innych producentów). Chociaż po wprowadzeniu środków w 2002 r. wywóz ustał, koreański przemysł łączników rur i przewodów rurowych jest nadal w dużym stopniu zależny od wywozu. Biorąc pod uwagę nadwyżkę mocy produkcyjnych w Azji Południowo-Wschodniej, cła antydumpingowe w Japonii oraz już znaczny wywóz do Stanów Zjednoczonych, w przypadku wygaśnięcia środków rynek unijny stanowiłby kolejny główny potencjalny rynek wywozowy dla koreańskiej nadwyżki mocy produkcyjnych.

3.4.2.4. Wniosek dotyczący prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu

- (92) Biorąc pod uwagę moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne, praktyki cenowe koreańskich producentów na rynku amerykańskim oraz atrakcyjność rynku unijnego dla koreańskich producentów łączników rur i przewodów rurowych, jest wysoce prawdopodobne, że w przypadku wygaśnięcia środków wspomniani producenci dokonywaliby wywozu znacznych ilości łączników rur i przewodów rurowych do Unii po cenach dumpingowych. Uwzględniając wzrost mocy produkcyjnych i wolnych mocy produkcyjnych od pierwotnego wprowadzenia środków, poziom przywozu towarów po cenach dumpingowych mógłby być znacznie wyższy niż przed nałożeniem ostatecznych środków antydumpingowych. Komisja stwierdziła zatem, że w przypadku wygaśnięcia środków istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu.

3.5. Malesja

- (93) Żaden malezyjski producent nie współpracował w toku dochodzenia. Prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu opierało się zatem na dostępnych faktach, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W tym względzie Komisja wykorzystała wniosek, statystyki dotyczące wywozu zawarte w GTA oraz amerykańskie statystyki dotyczące przywozu.

3.5.1. Kontynuacja dumpingu w Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym

- (94) Zgodnie z bazą danych utworzoną na podstawie sprawozdań określonych w art. 14 ust. 6 w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przywóz z Malesji był nieznaczny (poniżej 10 ton), w związku z czym nie uznano go za reprezentatywny. W analizie skupiono się na ponownym wystąpieniu dumpingu z Malesji na podstawie faktów dostępnych zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

3.5.2. Dowody wskazujące na prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu

- (95) Komisja przeanalizowała prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku wygaśnięcia środków. W tym celu przeanalizowano następujące czynniki: Malezyjskie ceny eksportowe do innych miejsc przeznaczenia, moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Malesji, a także atrakcyjność rynku unijnego.

3.5.2.1. Wywóz do państw trzecich

- (96) Aby zbadać prawdopodobną politykę producentów łączników rur i przewodów rurowych w Malesji, Komisja przeanalizowała wywóz z Malesji do Stanów Zjednoczonych. Zastosowane podejście jest identyczne z podejściem przyjętym na potrzeby poprzedniego przeglądu wygaśnięcia w odniesieniu do Malesji, o którym mowa w motywie 1. Komisja wybrała Stany Zjednoczone, ponieważ rynek amerykański to rynek podobnej wielkości co unijny, charakteryzujący się dużą liczbą producentów krajowych, jak również znacznym odsetkiem przywożonych towarów oraz niskimi stawkami cel przywozowych, co sprawia, że jest on bardzo konkurencyjny. Ponadto rynek amerykański jest bez wątpienia najważniejszym rynkiem wywozowym dla Malesji. Jak wynika ze statystyk dotyczących wywozu zawartych w GTA, wielkość wywozu do Stanów Zjednoczonych wynosiła

w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym prawie 19 000 ton, co stanowi około 90 % łącznego malezyjskiego wywozu łączników rur i przewodów rurowych w tym okresie. Wielkość wywozu do Stanów Zjednoczonych jest również większa od szacowanej łącznej produkcji Malezji ⁽¹⁶⁾. Pozostałe główne rynki wywozowe dla malezyjskich producentów łączników rur i przewodów rurowych to Meksyk, Turcja i Kanada, na które przypada odpowiednio 4 %, 3 % i 1 % malezyjskiego wywozu łączników rur i przewodów rurowych.

Wartość normalna

- (97) Wobec braku innych dostępnych informacji wartość normalna została określona w oparciu o dane dostarczone przez wnioskodawcę we wniosku o dokonanie przeglądu, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

Cena eksportowa

- (98) Ceny eksportowe w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym ustalono w oparciu o publicznie dostępne dane, tj. amerykańskie statystyki celne. W oparciu o metodykę opracowaną przez wnioskodawcę we wniosku o dokonanie przeglądu Komisja dostosowała statystyki w taki sposób, aby wykluczyć rodzaje produktu, których nie uwzględniono w skonstruowanej wartości normalnej opisanej powyżej, mając na względzie lepszą porównywalność.

Porównanie

- (99) Dokonano porównania średniej ważonej wartości normalnej ze średnią ważoną ceną eksportową łączników rur i przewodów rurowych, zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego, przyjmując obie ceny na poziomie *ex-works*.
- (100) Aby zapewnić obiektywne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, uwzględniono różnice w czynnikach mających wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Cenę eksportową dostosowano zatem, uwzględniając koszty transportu, ubezpieczenia i pakowania, oszacowane przez wnioskodawcę we wniosku o dokonanie przeglądu, aby doprowadzić wartości pochodzące z amerykańskich statystyk dotyczących przywozu – ustalone na podstawie CIF – do poziomu *ex-works*.

Margines dumpingu w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym

- (101) W wyniku porównania średniej wartości normalnej i średniej ceny eksportowej, odpowiednio dostosowanych do poziomu *ex-works* w sposób opisany powyżej, wyrażonych jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Stanów Zjednoczonych, margines dumpingu ustalono we wszystkich przypadkach na poziomie powyżej 86,7 %. W istocie, jak wyjaśniono w motywie 105 poniżej, władze Stanów Zjednoczonych stwierdziły, że Malezja jest wykorzystywana w celu obejścia ceł antydumpingowych nałożonych na chińskich producentów łączników rur i przewodów rurowych. Cła te rozszerzono na malezyjskich eksporterów łączników rur i przewodów rurowych.

3.5.2.2. Moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne

- (102) Zgodnie z wnioskiem Malezja posiada moce produkcyjne wynoszące 59 000 ton, a wolne moce produkcyjne na poziomie 44 000 ton, tj. na poziomie zbliżonym do łącznej konsumpcji łączników rur i przewodów rurowych w Unii. Jak wynika ponadto z wniosku o dokonanie przeglądu, od wprowadzenia ostatecznych środków antydumpingowych w 2002 r. malezyjskie moce produkcyjne w zakresie łączników rur i przewodów rurowych znacznie się zwiększyły – z szacowanych 10 000 ton do szacowanych 59 000 ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.

3.5.2.3. Atrakcyjność rynku unijnego

- (103) Dostępne fakty nie wskazują na możliwość znacznego rozwoju lub kurczenia się sektorów korzystających z łączników rur i przewodów rurowych w Malezji, w związku z czym uznaje się, że malezyjski rynek krajowy łączników rur i przewodów rurowych pozostanie raczej stabilny w nadchodzących latach i że nie oferuje on żadnych znacznych możliwości ekspansji dla wspomnianych wyrobów malezyjskich.
- (104) W toku dochodzenia wykazano, że unijny rynek łączników rur i przewodów rurowych jest atrakcyjny dla malezyjskiego wywozu. Wynika to głównie z potencjału oferowanego malezyjskim producentom łączników rur i przewodów rurowych, którego nie są oni w stanie wykorzystać z powodu poziomu ceł antydumpingowych. Chociaż po wprowadzeniu ostatecznych środków antydumpingowych w 2002 r. wywóz praktycznie ustał, malezyjski przemysł łączników rur i przewodów rurowych jest w dużym stopniu zależny od wywozu, przy czym głównym rynkiem wywozowym są Stany Zjednoczone.

⁽¹⁶⁾ W decyzji z dnia 25 lipca 2018 r. władze Stanów Zjednoczonych tymczasowo rozszerzyły na przywóz z Malezji – z powodu obejścia środków – cła wynoszące 182,9 %, nałożone na łączniki przewodów rurowych spawanych doczołowo ze stali węglowej z Chińskiej Republiki Ludowej (83 FR 35205–35208).

- (105) W dniu 25 lipca 2018 r. władze Stanów Zjednoczonych tymczasowo rozszerzyły cło antydumpingowe wynoszące 182,9 %, nałożone na przywóz łączników przewodów rurowych spawanych doczołowo ze stali węglowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz tego produktu z Malezji, ponieważ stwierdziły, że Malezja jest wykorzystywana w celu obejścia wspomnianych środków. Chociaż faktyczni producenci łączników rur i przewodów rurowych z Malezji mogą zostać zwolnieni z wspomnianego cła, ze względu na obowiązkową certyfikację sprzedaż produktów w Stanach Zjednoczonych byłaby dla nich bardziej uciążliwa i tym samym mniej atrakcyjna.
- (106) Powyższe fakty w połączeniu z nadwyżką mocy produkcyjnych w Azji Południowo-Wschodniej, o której mowa w motywie 91, sprawiają, że w przypadku wygaśnięcia środków rynek unijny będzie rynkiem docelowym dla malezyjskiej nadwyżki mocy produkcyjnych i produktów wcześniej sprzedawanych do Stanów Zjednoczonych.

3.5.2.4. Wniosek dotyczący prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu

- (107) Biorąc pod uwagę wolne moce produkcyjne, praktyki cenowe w Stanach Zjednoczonych oraz cła antydumpingowe rozszerzone na Malezję na tym rynku, a także atrakcyjność rynku unijnego dla malezyjskich producentów łączników rur i przewodów rurowych, jest wysoce prawdopodobne, że w przypadku wygaśnięcia środków wspomniani producenci dokonywaliby wywozu znacznych ilości łączników rur i przewodów rurowych do Unii po cenach dumpingowych. Uwzględniając wzrost mocy produkcyjnych i wolnych mocy produkcyjnych od wprowadzenia ostatecznych środków antydumpingowych w 2002 r., poziom przywozu towarów po cenach dumpingowych mógłby być znacznie wyższy niż przed nałożeniem ostatecznych środków antydumpingowych. Komisja stwierdziła zatem, że w przypadku wygaśnięcia środków istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu.

3.6. Wniosek

3.6.1. Turcja

- (108) Jak stwierdzono w motywach 43 i 49, w toku dochodzenia nie wykazano dumpingu w odniesieniu do żadnego z producentów eksportujących z Turcji w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym oraz nie stwierdzono jakiegokolwiek prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku wygaśnięcia środków.
- (109) Należy zatem zakończyć dochodzenie dotyczące Turcji i uchylić środki w odniesieniu do tego państwa.

3.6.2. Rosja, Korea i Malezja

- (110) W odniesieniu do Rosji Komisja stwierdziła na podstawie informacji dostępnych w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, że dumping z Rosji nadal miał miejsce. Biorąc ponadto pod uwagę duże wolne moce produkcyjne w Rosji, ceny eksportowe do państw trzecich, poziomy cen dumpingowych w odniesieniu do łączników rur i przewodów rurowych wywożonych do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, a także atrakcyjność rynku unijnego dla rosyjskich producentów łączników rur i przewodów rurowych, który stanowi główny potencjalny rynek wywozowy dla Rosji, Komisja stwierdziła ponadto, że jest prawdopodobne, iż w przypadku wygaśnięcia środków na rynek unijny wprowadzone zostaną po cenach dumpingowych znaczne ilości łączników rur i przewodów rurowych z Rosji. Komisja uznała zatem, że istnieją dowody na ponowne wystąpienie dumpingu.
- (111) W odniesieniu do Malezji i Korei, biorąc pod uwagę istotną nadwyżkę mocy produkcyjnych w tych państwach, ograniczony potencjał wzrostu gospodarczego na poszczególnych rynkach krajowych oraz atrakcyjność rynku unijnego dla producentów łączników rur i przewodów rurowych z tych państw, stwierdzono, że w przypadku wygaśnięcia środków antydumpingowych przywóz produktu objętego przeglądem z tych państw do Unii wzrósłby w znacznym stopniu. Komisja stwierdziła ponadto, że przywóz byłby prawdopodobnie dokonywany po cenach dumpingowych. Komisja uznała zatem, że wygaśnięcie środków dotyczących łączników rur i przewodów rurowych prawdopodobnie doprowadziłoby do ponownego wystąpienia dumpingu w odniesieniu do Korei i Malezji.

4. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

4.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (112) W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym produkt podobny wytwarzany był przez 21 producentów unijnych. Trzech z nich jest reprezentowanych przez wnioskodawcę. Tych 21 producentów unijnych reprezentuje „przemysł Unii” w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Próbą objęto czterech producentów unijnych, jak opisano w motywach 14–15. Próba obejmuje ponad 54 % łącznej produkcji i wielkości sprzedaży w Unii, jak opisano w motywie 15.

4.2. Konsumpcja w Unii

(113) Komisja określiła konsumpcję w Unii, sumując:

- (i) sprzedaż objętych próbą producentów unijnych, uzyskaną po weryfikacji odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu;
- (ii) sprzedaż nieobjętych próbą współpracujących producentów unijnych, uzyskaną z wniosku o dokonanie przeglądu oraz dalszych informacji przekazanych przez wnioskodawcę;
- (iii) przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, oraz z wszystkich innych państw trzecich na podstawie danych Eurostatu (poziom TARIC).

(114) Na tej podstawie sporządzono następujące zestawienie, obrazujące konsumpcję w Unii:

Tabela 1

Konsumpcja w Unii

	2014	2015	2016	ODP
Konsumpcja w Unii (w tonach)	59 864	51 151	56 722	52 535
Wskaźnik (2014 = 100)	100	85	95	88

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą, wniosek o dokonanie przeglądu, Eurostat (poziom TARIC).

(115) W okresie badanym łączna konsumpcja w Unii zmniejszyła się o 12 %. Mówiąc dokładniej, konsumpcja w Unii zmniejszyła się o 15 % w 2015 r., wzrosła między 2015 r. a 2016 r., a następnie ponownie spadła między 2016 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądownym.

4.3. Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie

4.3.1. Uwaga wstępna

(116) Jak wspomniano w motywach 43, 49 i 57, jeżeli chodzi o przywóz produktu objętego przeglądem pochodzącego z Turcji, nie stwierdzono dumpingu w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym ani prawdopodobieństwa jego ponownego wystąpienia. Należy zatem zakończyć stosowanie środków w odniesieniu do Turcji. Aby zbadać kontynuację lub ponowne wystąpienie szkody, Komisja przeanalizuje zatem przywóz z Turcji oraz przywóz z innych państw trzecich. Dla pełności wyводу dane liczbowe dotyczące Turcji zostaną podane także oddzielnie w sekcji 4.3.5.

4.3.2. Przywóz z Malezji

(117) Wielkość przywozu z Malezji ustalono w oparciu o statystyki Eurostatu (poziom TARIC). Komisja ustaliła udział przywozu w rynku na podstawie konsumpcji w Unii określonej w motywie 113.

a) Wielkość i udział w rynku

Tabela 2

Wielkość przywozu i udział w rynku

		2014	2015	2016	ODP
Malezja	Wielkość przywozu (w tonach)	0,1	0,6	0,4	1,3
	Wskaźnik (2014 = 100)	100	600	400	1 300
	Udział w rynku (%)	0,0	0,0	0,0	0,0

Źródło: Eurostat (poziom TARIC).

(118) Wielkość przywozu z Malezji była bliska zeru w całym okresie badanym i utrzymywała się na podobnym poziomie od momentu nałożenia ostatecznych środków antydumpingowych w 2002 r. Udziały w rynku były nieznaczne w całym okresie badanym.

b) **Ceny i podcięcie cenowe**

- (119) Mając na uwadze bardzo niską wielkość przywozu z Malezji oraz bardzo wiele rodzajów produktu objętego przeglądem (obejmujących różnorodne parametry, takie jak normy specyfikacyjne, gatunek materiału, podstawowy surowiec, rodzaj (kolana, trójniki lub reduktory), średnica zewnętrzna i grubość ścian), niemożliwe było przeanalizowanie cen dla wspomnianego przywozu w sposób miarodajny.

4.3.3. Przywóz z Korei

- (120) Wielkości przywozu z Korei ustalono w oparciu o statystyki Eurostatu (poziom TARIC). Komisja ustaliła udział przywozu w rynku na podstawie konsumpcji w Unii określonej w motywie 113.

a) **Wielkość i udział w rynku**

Tabela 3

Wielkość przywozu i udział w rynku

		2014	2015	2016	ODP
Korea	Wielkość przywozu (w tonach)	405	89	346	36
	Wskaźnik (2014 = 100)	100	22	85	9
	Udział w rynku (%)	0,7	0,2	0,6	0,1
	Wskaźnik (2014 = 100)	100	26	90	10

Źródło: Eurostat (poziom TARIC).

- (121) Wielkość przywozu z Korei była nieznaczna w całym okresie badanym i spadła do poziomu 0,1 % udziału w rynku w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Pozostała ona na podobnym poziomie od momentu nałożenia ostatecznych środków antydumpingowych w 2002 r. Udziały w rynku zmniejszyły się z 0,7 % w 2014 r. do 0,1 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.

b) **Ceny i podcięcie cenowe**

- (122) Mając na uwadze bardzo niską wielkość przywozu z Korei oraz bardzo wiele rodzajów produktu objętego przeglądem, niemożliwe było przeanalizowanie cen dla wspomnianego przywozu w sposób miarodajny.

4.3.4. Przywóz z Rosji

- (123) Wielkość przywozu i średnią cenę importową dla Rosji ustalono w oparciu o statystyki Eurostatu (poziom TARIC). Komisja ustaliła udział przywozu w rynku na podstawie konsumpcji w Unii określonej w motywie 113.

a) **Wielkość i udział w rynku**

Tabela 4

Wielkość przywozu i udział w rynku

		2014	2015	2016	ODP
Rosja	Wielkość przywozu (w tonach)	18	21	431	468
	Wskaźnik (2014 = 100)	100	119	2 448	2 657
	Udział w rynku (%)	0,0	0,0	0,8	0,9
	Wskaźnik (2014 = 100)	100	139	2 584	3 027

Źródło: Eurostat (poziom TARIC).

- (124) W całym okresie badanym wielkość przywozu z Rosji była na niskim poziomie. Wzrosła ona z 18 ton w 2014 r. i 2015 r. do 431 ton w 2016 r. i do 468 ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, co odpowiadało wzrostowi udziału w rynku z 0 % w 2014 r. i 2015 r. do 0,9 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

b) **Ceny i podcięcie cenowe**

- (125) Średnia cena importowa do Unii z Rosji kształtowała się następująco:

Tabela 5

Cena importowa

		2014	2015	2016	ODP
Rosja	Ceny importowe (w EUR/t)	9 706	7 088	1 126	980
	Wskaźnik (2014 = 100)	100	73	12	10

Źródło: Eurostat (poziom TARIC).

- (126) W 2014 r. i 2015 r. średnia cena importowa z Rosji osiągnęła bardzo wysoki poziom, ale od 2015 r. do 2016 r. spadła o 84 %, a w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym – o dalsze 13 %. Ogółem w okresie badanym ceny importowe spadły o 90 %.
- (127) Jak określono w motywie 124, chociaż wielkości przywozu były zbyt niskie, aby można je było uznać za reprezentatywne, stwierdzono, że w przypadku wygaśnięcia środków ceny tego przywozu można wciąż uznać za dobry wskaźnik przyszłych praktyk cenowych.
- (128) Wobec braku współpracy ze strony rosyjskich eksporterów lub producentów, jak wspomniano w motywie 58, Komisja musiała opierać się na dostępnych faktach, aby określić poziom podcięcia cenowego zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W tym przypadku Komisja określiła podcięcie cenowe w odniesieniu do przywozu pochodzącego z Rosji w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przez porównanie (i) średnich ważonych cen sprzedaży stosowanych przez producentów unijnych objętych próbą wobec klientów niepowiązanych w Unii, dostosowanych do poziomu cen *ex-works*; ze (ii) średnią ceną przywozu z Rosji na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku Unii, ustaloną na podstawie CIF według danych Eurostatu, z dostosowaniami uwzględniającymi koszty ponoszone po przywozie. Wobec braku jakichkolwiek innych informacji wspomniane koszty oszacowano na poziomie 1 % wartości CIF.
- (129) Z powodu braku współpracy nie można było określić rodzajów produktu wywożonych z Rosji. W związku z tym porównanie według rodzaju produktu nie było możliwe. Wynik porównania wyrażono jako odsetek obrotów objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (130) Porównanie wykazało, że w odniesieniu do Rosji średni ważony margines podcięcia cenowego na rynku unijnym wynosił 49,8 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

4.3.5. *Przywóz z innych państw trzecich*

- (131) Wielkość przywozu i średnią cenę importową dla wszystkich innych państw trzecich ustalono w oparciu o statystyki Eurostatu (poziom TARIC). Komisja ustaliła udział przywozu w rynku na podstawie konsumpcji w Unii określonej w motywie 113.

Tabela 6

Wielkość przywozu i udział w rynku

Państwo		2014	2015	2016	ODP
Wszystkie pozostałe państwa trzecie	Przywóz (w tonach)	21 906	17 812	23 062	20 865
	Wskaźnik (2014 = 100)	100	81	105	95
	Udział w rynku (%)	36,6	34,8	40,7	39,7
	Cena (w EUR/t)	1 879	2 202	1 907	1 686
	Wskaźnik (2014 = 100)	100	117	102	90

Państwo		2014	2015	2016	ODP
Chiny	Przywóz (w tonach)	8 915	7 239	10 054	8 086
	Wskaźnik (2014 = 100)	100	81	113	91
	Udział w rynku (%)	14,9	14,2	17,7	15,4
	Cena (w EUR/t)	1 232	1 474	1 285	1 233
	Wskaźnik (2014 = 100)	100	120	104	100
Kambodża	Przywóz (w tonach)	1 151	1 137	2 899	3 403
	Wskaźnik (2014 = 100)	100	99	252	296
	Udział w rynku (%)	1,9	2,2	5,1	6,5
	Cena (w EUR/t)	1 301	1 486	1 280	1 322
	Wskaźnik (2014 = 100)	100	114	98	102
Wietnam	Przywóz (w tonach)	2 954	2 377	2 348	2 803
	Wskaźnik (2014 = 100)	100	80	79	95
	Udział w rynku (%)	4,9	4,6	4,1	5,3
	Cena (w EUR/t)	1 696	1 883	1 473	1 501
	Wskaźnik (2014 = 100)	100	111	87	88
Turcja	Wielkość przywozu (w tonach)	1 147	1 316	1 745	1 509
	Wskaźnik (2014 = 100)	100	115	152	132
	Udział w rynku (%)	1,9	2,6	3,1	2,9
	Wskaźnik (2014 = 100)	100	134	161	150
	Ceny importowe (w EUR/t)	1 924	1 915	1 824	1 782
	Wskaźnik (2014 = 100)	100	100	95	93
Pozostałe państwa trzecie	Przywóz (w tonach)	7 739	5 743	6 016	5 065
	Wskaźnik (2014 = 100)	100	74	78	65
	Udział w rynku (%)	12,9	11,2	10,6	9,6
	Cena (w EUR/t)	2 773	3 460	3 443	2 729
	Wskaźnik (2014 = 100)	100	125	124	98

Źródło: Eurostat (poziom TARIC).

- (132) Równoległe ze spadkiem konsumpcji wielkość przywozu z wszystkich innych państw trzecich zmniejszyła się o 5 % między 2014 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym. Udział w rynku przywozu ze wszystkich innych państw trzecich pozostał w przedziale 34,8–40,7 % w okresie badanym. Największą część przywozu pochodziła z Chin, Kambodży i Wietnamu, które były jedynymi państwami posiadającymi indywidualne udziały w rynku wyższe niż 5 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (133) Jak wspomniano w motywie 6, środki antydumpingowe obowiązują obecnie w odniesieniu do przywozu łączników rur i przewodów rurowych pochodzących z Chin. Chociaż wielkości przywozu spadły (o 9 % w okresie badanym), z uwagi na zmniejszenie się konsumpcji w Unii udział chińskiego przywozu w rynku w tym samym okresie uległ nieznacznemu wzrostowi (o 0,5 %). W okresie badanym udział w rynku mieścił się w przedziale 14,2–17,7 %. Ceny importowe z Chin w okresie badanym utrzymywały się na stałym poziomie. Były one średnio niższe niż ceny producentów unijnych, a także niższe niż ceny importowe z innych państw trzecich.

- (134) W okresie badanym wielkość przywozu z Kambodży wzrosła w ujęciu bezwzględnym, natomiast udział w rynku wzrósł o 4,6 punktu procentowego, tj. z 1,9 % w 2014 do 6,5 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Wielkość przywozu z Wietnamu spadła (o 5 %), co w przypadku Chin oznaczało jednak wzrost udziału w rynku (o 0,4 punktu procentowego) z powodu zmniejszenia się konsumpcji w Unii. Udział Wietnamu w rynku zwiększył się zatem z 4,9 % w 2014 r. do 5,3 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Ceny importowe z Wietnamu i Kambodży były średnio niższe niż ceny producentów unijnych, a także niższe niż ceny importowe z innych państw trzecich.
- (135) Ponadto wielkości przywozu w przypadku pozostałych państw trzecich niewymienionych powyżej znacznie spadły o 35 % między 2014 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym. Udział tych państw w rynku w okresie badanym zmniejszył się o 3,3 punktu procentowego, tj. z 12,9 % w 2014 r. do 9,6 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Ceny importowe z tych państw były średnio znacznie wyższe niż ceny producentów unijnych. Były one również znacznie wyższe niż ceny importowe z Chin, Kambodży i Wietnamu.

4.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.4.1. Uwagi ogólne

- (136) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała wszystkie istotne czynniki gospodarcze i wskaźniki mające znaczenie dla sytuacji przemysłu Unii w okresie badanym.
- (137) Jak wspomniano w motywie 15, w celu ustalenia ewentualnej szkody poniesionej przez przemysł Unii dokonano doboru próby.
- (138) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne dotyczące całego przemysłu Unii na podstawie danych pozyskanych od wnioskodawcy, które skontrolowała krzyżowo z informacjami dostarczonymi przez licznych producentów unijnych na etapie poprzedzającym wszczęcie dochodzenia i ze zweryfikowanymi odpowiedziami na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonymi przez producentów unijnych objętych próbą. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych, które to dane zostały zweryfikowane. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu Unii.
- (139) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu dumpingu oraz poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu.
- (140) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.

4.4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

c) **Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych**

- (141) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych producentów unijnych

	2014	2015	2016	ODP
Wielkość produkcji (w tonach)	48 385	44 428	40 008	41 350
Wskaźnik (2014 = 100)	100	92	83	85
Moce produkcyjne (w tonach)	165 181	165 181	164 003	150 202
Wskaźnik (2014 = 100)	100	100	99	91
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	29,3	26,9	24,4	27,5

Źródło: Wniosek o dokonanie przeglądu, informacje przedstawione przez wnioskodawcę, zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (142) W okresie badanym wielkość produkcji spadła o 15 %. Mówiąc dokładniej, zaczęła ona spadać w 2015 r., spadła jeszcze bardziej w 2016 r., a następnie lekko wzrosła w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (143) Moce produkcyjne wzrosły w okresie badanym o 9 %. Należy zauważyć, że zakład produkcyjny jednego z producentów unijnych zaprzestał działalności i został zlikwidowany w sierpniu 2017 r., tj. w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (144) Ponieważ wielkość produkcji spadła w większym stopniu niż moce produkcyjne, w okresie badanym wykorzystanie mocy produkcyjnych zmalało o 1,8 punktu procentowego.

d) Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (145) Wielkość sprzedaży i udział przemysłu Unii w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Wielkość sprzedaży i udział w rynku producentów unijnych

	2014	2015	2016	ODP
Wielkość sprzedaży w Unii (w tonach)	37 535	33 228	32 882	31 165
Wskaźnik (2012 = 100)	100	89	88	83
Udział w rynku (%)	62,7	65,0	58,0	59,3

Źródło: Wniosek o dokonanie przeglądu, informacje przedstawione przez wnioskodawcę, zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (146) Łączna sprzedaż przemysłu Unii na rynku unijnym spadła w okresie badanym o 17 %, tj. w nieco szybszym tempie niż konsumpcja w tym samym okresie (– 12 %). Udział produkcji przemysłu Unii spadł w okresie badanym o 3,4 punktu procentowego. W ujęciu rocznym wielkość sprzedaży przemysłu Unii spadła głównie między 2014 r. a 2015 r. (o 11 %), pozostała stosunkowo stabilna w 2016 r. oraz spadła o dalsze 6 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W okresie badanym skutkowało to zmiennym udziałem w rynku, który wzrósł o 2,3 punktu procentowego w 2015 r., zmalał o 7 punktów procentowych w 2016 r., a następnie ponownie wzrósł o 1,3 punktu procentowego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

e) Wzrost

- (147) Między 2014 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym konsumpcja w Unii spadła o 12 %. Wielkość sprzedaży przemysłu Unii zmalała o 17 %, co przełożyło się na spadek udziału w rynku o 3,4 punktu procentowego.

f) Zatrudnienie i wydajność

- (148) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Zatrudnienie i wydajność producentów unijnych

	2014	2015	2016	ODP
Liczba pracowników	1 312	1 314	1 250	924
Wskaźnik (2014 = 100)	100	100	95	70
Wydajność (w tonach na pracownika)	37	34	32	45
Wskaźnik (2014 = 100)	100	92	87	121

Źródło: Wniosek o dokonanie przeglądu, informacje przedstawione przez wnioskodawcę, zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (149) W okresie badanym zatrudnienie w przemyśle Unii zmalało o 30 %. Główny spadek nastąpił w 2017 r., częściowo z powodu zamknięcia zakładu produkcyjnego jednego z producentów unijnych.
- (150) Ze względu na spadek produkcji i jeszcze większy spadek zatrudnienia (spadek odpowiednio o 14 % i 30 % w okresie badanym) wydajność w tym samym okresie wzrosła o 21 %.

g) Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (151) Margines dumpingu ustalony w odniesieniu do przywozu łączników rur i przewodów rurowych z Rosji do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym znacznie przekraczał poziom *de minimis*. Jednocześnie poziom przywozu z Rosji w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym był bardzo ograniczony, stanowiąc tylko 0,9 % konsumpcji w Unii. Dlatego też wpływ wielkości rzeczywistego marginesu dumpingu z Rosji na przemysł Unii był dość ograniczony.
- (152) Jak wyjaśniono w motywach 118 i 121, w okresie badanym przywóz z Malezji i Korei był nieznaczny. Nie można było zatem potwierdzić dumpingu w odniesieniu do tych dwóch państw. W dochodzeniu skupiono się zatem na prawdopodobieństwie ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku uchylenia środków antydumpingowych.

4.4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

a) Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (153) Średnie ceny sprzedaży stosowane przez przemysł Unii wobec klientów niepowiązanych w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Średnie ceny sprzedaży w Unii i koszt jednostkowy

	2014	2015	2016	ODP
Średnia jednostkowa cena sprzedaży na rynku unijnym (w EUR/t)	2 784	2 865	2 628	2 552
Wskaźnik (2014 = 100)	100	103	94	92
Jednostkowy koszt produkcji (w EUR/t)	3 175	3 303	3 185	2 999
Wskaźnik (2014 = 100)	100	104	100	94

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (154) Średnia jednostkowa cena sprzedaży naliczana przez przemysł Unii klientom niepowiązanym w Unii spadła o 8 %, osiągając w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym poziom 2 553 EUR/t. Przemysł Unii musiał obniżyć swoje ceny, dostosowując je do ogólnego spadku cen sprzedaży na rynku łączników rur i przewodów rurowych wynikającego ze zmniejszonego popytu.
- (155) Średni koszt produkcji w przemyśle Unii obniżył się w mniejszym stopniu – o 6 % w okresie badanym. Głównym czynnikiem mającym wpływ na spadek jednostkowych kosztów produkcji był spadek cen surowców.

b) Koszty pracy

- (156) Średnie koszty pracy w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 11

Średnie koszty pracy na pracownika

	2014	2015	2016	ODP
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR/pracownika)	55 163	54 443	53 850	54 988
Wskaźnik (2014 = 100)	100	99	98	100

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

(157) Średnie koszty pracy na pracownika utrzymały się na stałym poziomie w okresie badanym.

c) **Zapasy**

(158) Poziom zapasów w okresie badanym kształtował się następująco:

Tabela 12

Zapasy

	2014	2015	2016	ODP
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego	5 857	6 213	7 495	7 098
Wskaźnik (2014 = 100)	100	106	128	121
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji (%)	23	28	38	32

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

(159) Poziom zapasów na koniec okresu sprawozdawczego w przypadku producentów unijnych objętych próbą wzrósł w okresie badanym o 21 %. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym poziom zapasów stanowił około 32 % produkcji przemysłu unijnego.

d) **Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału**

(160) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 13

Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (w % obrotu ze sprzedaży)	- 12,3	- 13,3	- 17,5	- 14,9
Przepływy pieniężne (EUR)	- 3 572 396	- 3 040 537	- 2 134 815	1 100 439
Wskaźnik (2014 = 100)	- 100	- 85	- 60	31
Inwestycje (EUR)	2 606 076	1 644 753	1 691 602	3 550 772
Wskaźnik (2012 = 100)	100	63	65	136
Zwrot z inwestycji (%)	- 20,0	- 20,3	- 25,7	- 18,5

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

(161) Komisja określiła rentowność przemysłu Unii wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży. Straty poniesione przez przemysł Unii wzrosły z -12,3 % w 2014 r. do -14,9 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, co stanowi wzrost o 2,6 punktu procentowego.

(162) Przepływy środków pieniężnych netto odzwierciedlają zdolność producenta unijnego do samofinansowania swojej działalności. Przepływy środków pieniężnych netto wzrosły i osiągnęły wartości dodatnie w okresie badanym. Największy wpływ na nie miał zysk uzyskany ze sprzedaży eksportowej. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym sprzedaż eksportowa stanowiła 32 % łącznej sprzedaży dokonywanej przez producentów objętych próbą na rzecz klientów niepowiązanych oraz umożliwiła producentom unijnym objętym próbą osiągnięcie w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wyniku finansowego zbliżonego do prognozy rentowności.

- (163) W okresie badanym roczne inwestycje w produkt objęty przeglądem dokonane przez przemysł Unii wzrosły z 2,6 mln EUR w 2014 r. do 3,6 mln EUR w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Aby producenci unijni mogli utrzymać poziom swojej produkcji, niezbędne były inwestycje – głównie w utrzymanie i wymianę starych maszyn – które należy postrzegać jako część trwającego procesu restrukturyzacji przemysłu Unii.
- (164) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. Zwrot z inwestycji w przypadku produkcji i sprzedaży produktu podobnego był zmienny i osiągnął poziom -18,5 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.

4.4.4. Wniosek dotyczący sytuacji przemysłu Unii

- (165) Dochodzenie wykazało, że mimo obowiązujących środków w przypadku większości wskaźników szkody odnotowano negatywne zmiany, a sytuacja gospodarcza i finansowa przemysłu Unii pogorszyła się w okresie badanym.
- (166) Uwzględniając opisany wyżej rozwój sytuacji, można stwierdzić, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.
- (167) Negatywne zmiany dotyczące przemysłu Unii wynikają głównie ze spadku konsumpcji o 12 % w okresie badanym oraz z obecności przywozu z innych państw trzecich, przede wszystkim z Chin, Kambodży i Wietnamu, które odpowiadały za 67 % całkowitego przywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Z powodu braku współpracy ze strony importerów lub użytkowników oraz z uwagi na fakt, że dane dostępne w statystykach Eurostatu nie zawierają rozróżnienia między poszczególnymi rodzajami produktu, nie można było przeprowadzić wiarygodnego porównania cen według rodzaju produktu ani wyraźnie ustalić wpływu przywozu ze wspomnianych państw trzecich.

4.4.5. Wniosek

- (168) W motywie 166 Komisja stwierdziła, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. W motywie 167 Komisja stwierdziła ponadto, że szkoda poniesiona przez przemysł Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym nie mogła zostać spowodowana przywozem z Malezji, Korei i Rosji z powodu jego bardzo ograniczonej wielkości.
- (169) Z tego względu Komisja zbadała następnie prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody w przypadku uchylecia środków, spowodowanej pierwotnie przez przywóz towarów po cenach dumpingowych z Malezji, Korei i Rosji.

4.5. Prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody

4.5.1. Uwaga wstępna

- (170) W celu ustalenia prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody, w przypadku gdyby środki zostały uchylone, przeanalizowano następujące elementy: a) moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Malezji, Korei i Rosji; b) możliwe poziomy cen przywozu z tych państw w przypadku wygaśnięcia środków oraz ich wpływ na sytuację przemysłu Unii; c) istnienie środków ograniczających handel w innych państwach trzecich w odniesieniu do wywozu łączników rur i przewodów rurowych z Malezji, Korei i Rosji.
- (171) Wobec całkowitego braku współpracy ze strony producentów eksportujących ustalenia oparto na dostępnych faktach, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Wykorzystano zatem informacje pochodzące z wniosku o dokonanie przeglądu, statystyk Eurostatu (poziom TARIC) i amerykańskich statystyk handlowych.

a) **Moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne dostępne w Malezji, Korei i Rosji**

- (172) Jak ustalono w motywach 70, 88 i 102, wolne moce produkcyjne w Rosji, Malezji i Korei oszacowano na około 251 000 ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym, co stanowi liczbę ponad czterokrotnie większą niż konsumpcja w Unii w tym samym okresie.
- (173) Ponadto nie stwierdzono żadnych elementów, które wskazywałyby w najbliższej przyszłości na jakikolwiek znaczny wzrost popytu krajowego na łączniki rur i przewodów rurowych w Malezji, Korei lub Rosji ani na rynkach jakichkolwiek innych państw trzecich. Biorąc pod uwagę spadek konsumpcji łączników rur i przewodów rurowych w Unii w okresie badanym, Komisja stwierdziła, że popyt krajowy w Malezji, Korei lub Rosji bądź na rynkach innych państw trzecich nie byłby w stanie wchłonąć dostępnych wolnych mocy produkcyjnych.

b) *Możliwe poziomy cen przywozu z Malezji, Korei i Rosji*

- (174) Nie było współpracy ze strony producentów eksportujących z Malezji, Korei i Rosji. Ponadto, biorąc pod uwagę bardzo niewielkie ilości przywożone do Unii z Malezji i Korei, nie można było ustalić wiarygodnych cen importowych dla tych państw w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (175) W tych okolicznościach i zgodnie z metodyką stosowaną w ostatnim przeglądzie wygaśnięcia środków antydumpingowych na przywóz pochodzący z Malezji i Korei jako wskaźnik zastępczy na potrzeby ustalenia prawdopodobnego poziomu cen przywozu z Malezji i Korei w przypadku uchylecia środków wykorzystano ceny eksportowe z tych państw do Stanów Zjednoczonych. Należy zatem zauważyć, że wielkości przywozu z Korei i Malezji do Stanów Zjednoczonych stanowiły 63 % konsumpcji w Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Co więcej, jak ustalono w motywie 96, stwierdzono, że rynek amerykański jest rynkiem porównywalnym z rynkiem Unii. Na tej podstawie Komisja obliczyła marginesy podcięcia cenowego – z wyłączeniem cel antydumpingowych – dla wspomnianego przywozu do Stanów Zjednoczonych. Jak wykazały obliczenia, ceny importowe z Malezji i Korei prawdopodobnie spowodowałyby podcięcie cen sprzedaży w Unii odpowiednio o 53 % i 20 %.
- (176) Jeżeli chodzi o Rosję, wielkość przywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym była niska, ale uznano, że jest wystarczająca, aby w przypadku wygaśnięcia środków mogła być dobrym wskaźnikiem przyszłych praktyk cenowych. Jak wykazały zatem obliczenia z wyłączeniem cel antydumpingowych, ceny importowe z Rosji prawdopodobnie spowodowałyby podcięcie unijnych cen sprzedaży o 59 %.
- (177) Dlatego też w przypadku uchylecia środków przemysł Unii znalazłby się pod znaczną presją cenową ze strony Malezji, Korei i Rosji, co jeszcze bardziej pogorszyłoby jego sytuację gospodarczą.

c) *Środki ograniczające handel dotyczące wywozu z Malezji, Korei i Rosji oraz atrakcyjność rynku unijnego*

- (178) Jak wskazano w motywie 90, w marcu 2018 r. Japonia nałożyła ostateczne cła antydumpingowe na przywóz łączników rur i przewodów rurowych z Korei. Dodatkowo, jak wskazano w motywie 98, od lipca 2018 r. środki antydumpingowe na przywóz łączników rur i przewodów rurowych do Stanów Zjednoczonych rozszerzono na przywóz z Malezji. Dlatego też dostęp do trzecich pod względem wielkości rynków wywozowych dla koreańskich i malezyjskich producentów eksportujących jest ograniczony oraz – z uwagi na atrakcyjność rynku unijnego dla koreańskich i malezyjskich eksporterów opisaną w częściach 3.4.2.3 i 3.5.2.3, jak również bliskość geograficzną rynku unijnego dla rosyjskich eksporterów opisaną w części 3.3.1.6 – istnieje duże prawdopodobieństwo, iż wspomniani producenci eksportujący skierują/przekierują swój przywóz produktu objętego przeglądem na rynek unijny.

4.5.2. Wpływ na przemysł Unii

- (179) Istnieją podstawy, aby spodziewać się, że w związku z atrakcyjnością rynku unijnego opisaną w częściach 3.3.1.6, 3.4.2.3 i 3.5.2.3 w przypadku uchylecia środków co najmniej część wolnych mocy produkcyjnych zostanie najprawdopodobniej skierowana/przekierowana na rynek unijny.
- (180) W motywach 76, 92 i 107 stwierdzono, że istnieje prawdopodobieństwo, iż w przypadku wygaśnięcia środków producenci eksportujący z Malezji, Korei i Rosji będą wywozić znaczne ilości produktu objętego przeglądem do Unii oraz że możliwe jest, iż wywóz będzie prowadzony po cenach dumpingowych.
- (181) Pod względem wielkości oraz z uwagi na znaczne wolne moce produkcyjne istnieje duże prawdopodobieństwo, że producenci eksportujący z Malezji, Korei i Rosji wznowią przywóz do Unii oraz zwiększą swoje udziały w rynku unijnym. W związku z obecną tendencją malejącej konsumpcji oczekuje się, że zwiększenie udziału w rynku będzie miało jeszcze istotniejsze znaczenie. W rozważanym scenariuszu przemysł Unii doświadczyłby natychmiastowego spadku swoich wielkości sprzedaży i udziałów w rynku. Spowodowałoby to również dalszy spadek wskaźnika wykorzystania mocy produkcyjnych, którego poziom już teraz jest bardzo niski, oraz doprowadziłoby do dalszego wzrostu strat.
- (182) Ponadto z powodu już ujemnych marż zysku przemysłu Unii nie będzie on w stanie dalej obniżyć swoich cen w ramach dążenia do dostosowania cen importowych i utrzymania wielkości sprzedaży w Unii. Zmniejszenie poziomów cen spowodowałoby natychmiast dalsze pogorszenie sytuacji przemysłu Unii, który poniósł już istotną szkodę w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, oraz z dużym prawdopodobieństwem zagroziłoby przemysłowi Unii jako całości, włączając w to zmniejszenie liczby lub nawet zamknięcie zakładów produkcyjnych.
- (183) Na podstawie powyższych ustaleń Komisja stwierdziła, że w przypadku uchylecia środków istnieje duże prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody wynikającej z przywozu z Malezji, Korei i Rosji.

- (184) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia rząd rosyjski stwierdził, że nie istnieje związek przyczynowy między przywozem z Rosji a istotną szkodą poniesioną przez przemysł Unii. Stwierdzenie to nie uwzględnia analizy elementów i wniosków wymienionych w motywach 170–183, które wskazują na duże prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody wynikającej z przywozu z Malezji, Korei i Rosji w przypadku uchylecia środków, i w związku z tym należało wspomniane stwierdzenie odrzucić. Dlatego też utrzymuje się wnioski przedstawione w motywie 183.

5. INTERES UNII

- (185) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy utrzymanie obowiązujących środków antydumpingowych wobec Malezji, Korei i Rosji zaszkodzi interesowi Unii jako całości. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnych interesów, których sprawa dotyczy, w tym interesów przemysłu Unii, importerów i użytkowników.
- (186) Należy przypomnieć, że w ramach pierwotnych dochodzeń uznano, że przyjęcie środków nie jest sprzeczne z interesem Unii.
- (187) Wszystkim zainteresowanym stronom umożliwiono wyrażenie uwag zgodnie z art. 21 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (188) Na tej podstawie Komisja zbadała, czy mimo wniosków dotyczących prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu i szkody istnieją szczególnie ważne wskazania mogące prowadzić do wniosku, że utrzymanie obowiązujących środków nie leży w interesie Unii.

5.1. Interes przemysłu Unii

- (189) Jak stwierdzono w motywie 166, przemysł Unii poniósł istotną szkodę w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, co znalazło potwierdzenie w negatywnych tendencjach wykazywanych przez większość wskaźników szkody. Jednocześnie w motywie 183 stwierdzono, że w przypadku wygaśnięcia środków antydumpingowych wprowadzonych wobec Malezji, Korei i Rosji prawdopodobnie nastąpiłoby dalsze pogorszenie sytuacji przemysłu Unii.
- (190) Ogólnie rzecz ujmując, mimo szkodliwej sytuacji przemysłu Unii na rynku unijnym Komisja uznała, że przemysł ten pozostaje rentowny. Twierdzenie to oparto na fakcie, że – jak wspomniano w motywie 162 – sprzedaż eksportowa przemysłu Unii stanowi znaczną część wielkości sprzedaży i umożliwiła przemysłowi Unii osiągnięcie w okresie badanym wyniku finansowego zbliżonego do progu rentowności. Mimo to przemysł Unii nadal charakteryzuje się bardzo niskim poziomem wykorzystania mocy produkcyjnych i podejmuje próby poprawy swojej sytuacji gospodarczej dzięki trwającym inwestycjom, które mają umożliwić dokonanie procesu restrukturyzacji.
- (191) Jakiegokolwiek dalsze pogorszenie sytuacji miałoby wpływ na ogólną sytuację przemysłu unijnego, powodując ryzyko zmniejszenia liczby lub nawet całkowitego zamknięcia zakładów produkcyjnych w Unii. Można zatem stwierdzić, że kontynuacja obowiązujących środków wobec Malezji, Korei i Rosji leżałaby w interesie przemysłu Unii.

5.2. Interes importerów, handlowców i użytkowników

- (192) Przy wszczęciu dochodzenia skontaktowano się z 61 importerami i użytkownikami, zapraszając ich do współpracy. Żaden z nich nie współpracował jednak w obecnym dochodzeniu. Należy przypomnieć, że w poprzednich dochodzeniach w sprawie łączników rur i przewodów rurowych ustalono, iż nałożenie środków raczej nie będzie miało poważnego negatywnego wpływu na sytuację importerów i użytkowników w Unii.
- (193) Użytkownicy nie przedstawili żadnych informacji wskazujących, że wystąpiły jakiegokolwiek trudności w znalezieniu innych źródeł dostaw, a w toku dochodzenia również nie wykazano takich informacji.
- (194) W poprzednich dochodzeniach analiza interesu Unii nie wykazała żadnego negatywnego wpływu środków na importerów i użytkowników, którzy byli w stanie przenieść wzrost cen. W toku przeglądu wygaśnięcia nie stwierdzono żadnych elementów, które byłyby sprzeczne z tym wnioskiem. Użytkownicy łączników rur i przewodów rurowych prowadzą działalność głównie w branżach przemysłu petrochemicznego oraz branżach przemysłu w sektorze budownictwa. Produkt objęty przeglądem stosuje się do łączenia rur lub przewodów rurowych. O ile rury i przewody rurowe stanowią bardziej znaczącą część ogólnego kosztu projektów, o tyle łączniki rur i przewodów rurowych odpowiadają na ogół jedynie za niewielką część ich ogólnego kosztu.
- (195) Ponadto, biorąc pod uwagę zakończenie stosowania środków wobec Turcji, około 60 % przywozu łączników rur i przewodów rurowych mogłoby odbywać się bez ceł antydumpingowych w Unii, co pozwoliłoby zachować odpowiedni wybór dostawców.

- (196) Na tej podstawie i zgodnie z wnioskami wynikającymi z poprzednich dochodzeń oczekuje się, że utrzymanie środków nie wywrze znaczącego negatywnego wpływu na użytkowników i że nie ma zatem istotnych powodów, by stwierdzić, że przedłużenie obowiązywania istniejących środków wobec Malezji, Korei i Rosji nie leży w interesie Unii.

5.3. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (197) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że nie ma szczególnie ważnych wskazań z perspektywy interesu Unii przemawiających przeciwko przedłużeniu obowiązywania obecnych środków antydumpingowych na przywóz z Malezji, Korei i Rosji.

6. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (198) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano utrzymać obowiązujące środki antydumpingowe wobec Malezji, Korei i Rosji, a także o uchyleniu obowiązujących środków mających zastosowanie do przywozu produktu objętego przeglądem pochodzącego z Turcji. Oprócz tego zainteresowanym stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem tych informacji. Przedstawione uwagi i komentarze zostały należycie uwzględnione.
- (199) Z powyższych ustaleń wynika, że zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego środki antydumpingowe stosowane względem przywozu łączników rur i przewodów rurowych pochodzących z Malezji, Korei i Rosji, nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 78/2013 i rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1283/2014 zmienionym rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/306, powinny zostać utrzymane, natomiast środki antydumpingowe stosowane względem przywozu łączników rur i przewodów rurowych pochodzących z Turcji powinny wygasnąć.
- (200) Indywidualne stawki ceł antydumpingowych dla przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego przeglądem wytworzonego przez te przedsiębiorstwa, a zatem przez konkretne wymienione osoby prawne. Przywóz produktu objętego przeglądem wytwarzanego przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez podmioty powiązane z konkretnie wymienionymi przedsiębiorstwami, nie może korzystać z tych stawek i stosowane są wobec niego stawki mające zastosowanie do „wszystkich innych przedsiębiorstw”.
- (201) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła antydumpingowego (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji ⁽¹⁷⁾ wraz z wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą krajową i eksportową, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W razie potrzeby rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek cła.
- (202) W świetle art. 109 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁸⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do obliczenia należnych odsetek wykorzystuje się stopę procentową stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej, obowiązującą pierwszego kalendarzowego dnia każdego miesiąca.
- (203) Komitet ustanowiony na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036 nie wydał opinii,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz łączników rur lub przewodów rurowych (innych niż łączniki odlewane, kołnierze i łączniki gwintowane), z żeliwa lub stali (z wyłączeniem stali nierdzewnej), o największej średnicy zewnętrznej nieprzekraczającej 609,6 mm, rodzaju stosowanego do spawania doczołowego lub do innych celów, obecnie objętych kodami CN ex 7307 93 11, ex 7307 93 19 i ex 7307 99 80 (kody TARIC 7307 93 11 91, 7307 93 11 93, 7307 93 11 94, 7307 93 11 95, 7307 93 11 99, 7307 93 19 91, 7307 93 19 93, 7307 93 19 94, 7307 93 19 95, 7307 93 19 99, 7307 99 80 92, 7307 99 80 93, 7307 99 80 94, 7307 99 80 95 i 7307 99 80 98), pochodzących z Malezji, Federacji Rosyjskiej i Republiki Korei.

⁽¹⁷⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, B-1049 Bruxelles/Brussel, Belgium.

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014, (UE) nr 283/2014 i decyzję nr 541/2014/UE oraz uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocenieniem, dla produktów opisanych w ust. 1 i wytwarzanych przez wymienione przedsiębiorstwa, jest następująca:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Stawka celna	Dodatkowy kod TARIC
Malezja	Anggerik Laksana Sdn Bhd, Selangor Darul Ehsan	59,2 %	A324
	Pantech Steel Industries Sdn Bhd	49,9 %	A961
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	75,0 %	A999
Federacja Rosyjska	Wszystkie przedsiębiorstwa	23,8 %	—
Republika Korei	TK Corporation, 1499-1, Songjeong-Dong, Gang-seo-Gu, Pusan	32,4 %	C066
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	44,0 %	C999

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Ostateczne cła antydumpingowe na przywóz łączników rur lub przewodów rurowych (innych niż łączniki odlewane, kołnierze i łączniki gwintowane), z żeliwa lub stali (z wyłączeniem stali nierdzewnej), o największej średnicy zewnętrznej nieprzekraczającej 609,6 mm, rodzaju stosowanego do spawania doczołowego lub do innych celów, obecnie objętych kodami CN ex 7307 93 11, ex 7307 93 19 i ex 7307 99 80 (kody TARIC 7307 93 11 91, 7307 93 11 93, 7307 93 11 94, 7307 93 11 95, 7307 93 11 99, 7307 93 19 91, 7307 93 19 93, 7307 93 19 94, 7307 93 19 95, 7307 93 19 99, 7307 99 80 92, 7307 99 80 93, 7307 99 80 94, 7307 99 80 95 i 7307 99 80 98), pochodzące z Republiki Turcji, zostają niniejszym uchylone, a postępowanie dotyczące tego przywozu zostaje zakończone.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 kwietnia 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/567**z dnia 9 kwietnia 2019 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1210/2003 dotyczące niektórych szczególnych ograniczeń w stosunkach gospodarczych i finansowych z Irakiem**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1210/2003 z dnia 7 lipca 2003 r. dotyczące niektórych szczególnych ograniczeń w stosunkach gospodarczych i finansowych z Irakiem oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 2465/96 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 1210/2003 zawiera wykaz instytucji publicznych, korporacji i agend oraz osób fizycznych i prawnych, podmiotów byłego rządu Iraku objętych zamrożeniem funduszy i zasobów gospodarczych znajdujących się poza Irakiem w dniu 22 maja 2003 r. zgodnie z tym rozporządzeniem.
- (2) W dniu 4 kwietnia 2019 r. Komitet ds. Sankcji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych podjął decyzję o wykreśleniu dziewięciu wpisów z wykazu osób lub podmiotów, względem których należy stosować zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 1210/2003,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1210/2003 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 kwietnia 2019 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Szef Służby ds. Instrumentów Polityki Zagranicznej

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 8.7.2003, s. 6.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku III do rozporządzenia Rady (WE) nr 1210/2003 skreśla się następujące wpisy:

- „48. GENERAL ESTABLISHMENT FOR THARTHAR PROJECT. Adres: P.O. Box 21, Fallouja, Iraq.”
 - „58. IRAQI BROADCASTING AND TELEVISION ESTABLISHMENT. Adres: Broadcasting & TV Building, Salihiya, Karkh, Baghdad, Iraq.”
 - „64. IRAQI NEWS AGENCY. Adres: 28 Nissan Complex, Al Salihiya, Baghdad, Iraq.”
 - „81. MINISTRY OF YOUTH, DIRECTORATE-GENERAL OF PLANNING AND FOLLOW UP, IMPORT SECTION. Adres: P.O. Box 19055, Palestine Street, near Al-Shaab Stadium, Baghdad, Iraq.”
 - „140. STATE ENTERPRISE FOR IRRIGATION PROJECTS. Adres: Karantina, near Sarafiya Bridge, Baghdad, Iraq.”
 - „164. STATE ESTABLISHMENT OF HADITHA DAM. Adres: Haklanya, Haditha, Iraq.”
 - „165. STATE ESTABLISHMENT OF HEMREEN DAM. Adres: 6 Mukdadiya, Mukdadiya, Iraq.”
 - „169. STATE ESTABLISHMENT OF MOSUL DAM. Adres: Ninewa Governorate, Mosul, Iraq.”
 - „170. STATE ESTABLISHMENT OF SMALL DAMS AND REGULATORS. Adres: Sinak, Baghdad, Iraq.”
-

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2019/568

z dnia 8 kwietnia 2019 r.

w sprawie mianowania na stanowisko członka Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010⁽¹⁾, w szczególności jego art. 56 ust. 6,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 5 grudnia 2018 r. Komisja na sesji plenarnej, po wysłuchaniu Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, przyjęła listę najlepszych kandydatów na stanowisko członka tej rady i przedłożyła ją Parlamentowi Europejskiemu.
- (2) Radę poinformowano o liście najlepszych kandydatów tego samego dnia.
- (3) Zgodnie z art. 56 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 kadencja zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy członków Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji wynosi pięć lat.
- (4) W dniu 30 stycznia 2019 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący mianowania Sebastiana LAVIOLI na stanowisko członka Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji i przedłożyła go Parlamentowi Europejskiemu do zatwierdzenia.
- (5) Parlament Europejski zatwierdził ten wniosek w dniu 14 marca 2019 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Sebastiano LAVIOLA zostaje niniejszym mianowany na stanowisko zatrudnionego w pełnym wymiarze czasu pracy członka jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji na okres pięciu lat od dnia 1 maja 2019 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 8 kwietnia 2019 r.

W imieniu Rady

F. MOGHERINI

Przewodnicząca

⁽¹⁾ Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1.

DECYZJA KOMISJI (UE) 2019/569**z dnia 3 kwietnia 2019 r.****w sprawie proponowanej inicjatywy obywatelskiej „Respect for the rule of law within the European Union”***(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 2314)***(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 211/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie inicjatywy obywatelskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przedmiotem proponowanej inicjatywy obywatelskiej pod nazwą „Respect for the rule of law within the European Union” (Poszanowanie praworządności w Unii Europejskiej) są następujące kwestie: „Stworzenie obiektywnego i bezstronnego mechanizmu oceny w celu weryfikacji stosowania wartości Unii Europejskiej przez wszystkie państwa członkowskie”.
- (2) Cele proponowanej inicjatywy obywatelskiej dotyczą następujących kwestii: „a) wprowadzenie w Unii Europejskiej ogólnych przepisów prawa umożliwiających obiektywną weryfikację praktycznego stosowania krajowych przepisów dotyczących praworządności w celu wzmocnienia wzajemnego zaufania między państwami członkowskimi oraz ułatwienia wdrażania postanowień art. 7 TUE dotyczących ewentualnego naruszenia wartości Unii; b) ułatwienie egzekwowania przepisów prawa europejskiego dotyczących współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych (np. europejskiego nakazu aresztowania)”.
- (3) Załącznik do proponowanej inicjatywy obywatelskiej odnosi się do wzmocnienia roli Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej, której opinii można by zasięgać, aby zapewnić maksymalną obiektywność decyzji podejmowanych przez instytucje Unii, w tym w zakresie współpracy policyjnej i współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa.
- (4) Traktat o Unii Europejskiej (TUE) podkreśla rolę obywatelstwa Unii i usprawnia demokratyczne funkcjonowanie Unii, stanowiąc między innymi, że każdy obywatel ma mieć prawo do uczestnictwa w życiu demokratycznym Unii za pośrednictwem europejskiej inicjatywy obywatelskiej.
- (5) W związku z tym procedury i warunki wymagane dla inicjatywy obywatelskiej powinny być jasne, proste, przyjazne użytkownikowi i proporcjonalne do charakteru inicjatywy obywatelskiej, tak aby zachęcić obywateli do udziału i zwiększyć przystępność Unii.
- (6) W celu wprowadzenia w życie Traktatów można przyjmować unijne akty prawne:
 - dotyczące środków ustanawiających zasady dokonywania przez państwa członkowskie, we współpracy z Komisją, obiektywnej i bezstronnej oceny wdrażania polityki Unii w dziedzinie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości przez organy państw członkowskich, w szczególności w celu ułatwienia pełnego stosowania zasady wzajemnego uznawania, na podstawie art. 70 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
 - dotyczące zmian w rozporządzeniu Rady (WE) nr 168/2007 ⁽²⁾, na podstawie art. 352 TFUE.
- (7) W celu wprowadzenia w życie Traktatów nie można natomiast przyjąć aktów prawnych Unii, które miałyby służyć zmianie procedury określonej w art. 7 TUE.
- (8) Proponowana inicjatywa obywatelska, w zakresie, w jakim jej celem jest przedstawienie przez Komisję wniosków dotyczących aktów prawnych ustanawiających zasady przeprowadzania obiektywnej i bezstronnej oceny wdrażania przez organy krajowe polityki Unii w dziedzinie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, a także wniosków dotyczących zmiany rozporządzenia Rady ustanawiającego Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej, nie wykracza w sposób oczywisty poza kompetencje Komisji w zakresie przedkładania wniosku dotyczącego aktu prawnego Unii w celu wprowadzenia w życie Traktatów zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 65 z 11.3.2011, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 168/2007 z dnia 15 lutego 2007 r. ustanawiające Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej (Dz.U. L 53 z 22.2.2007, s. 1).

- (9) Ponadto utworzono komitet obywatelski i wyznaczono osoby do kontaktu zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia, a proponowana inicjatywa obywatelska nie jest oczywistym nadużyciem, nie jest oczywiście niepoważna lub dokuczliwa ani nie jest w sposób oczywisty sprzeczna z wartościami Unii określonymi w art. 2 TUE.
- (10) Należy zatem zarejestrować proponowaną inicjatywę obywatelską pod nazwą „Respect for the rule of law within the European Union”,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Niniejszym rejestruje się proponowaną inicjatywę obywatelską pod nazwą „Respect for the rule of law within the European Union”.
2. Można zbierać deklaracje poparcia dla proponowanej inicjatywy obywatelskiej w oparciu o założenie, że celem inicjatywy są wnioski Komisji dotyczące aktów prawnych:
 - ustanawiających zasady przeprowadzania obiektywnej i bezstronnej oceny wdrażania przez organy krajowe polityki Unii w dziedzinie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości,
 - zmieniających rozporządzenie Rady ustanawiające Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie w dniu 8 kwietnia 2019 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do organizatorów (członków komitetu obywatelskiego) proponowanej inicjatywy obywatelskiej pod nazwą „Respect for the rule of law within the European Union”, reprezentowanych przez następujące osoby wyznaczone jako osoby do kontaktu: Pier Virgilio DASTOLI i Marco CAPPATO.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 kwietnia 2019 r.

W imieniu Komisji
Frans TIMMERMANS
Pierwszy Wiceprzewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/570**z dnia 8 kwietnia 2019 r.****ustanawiająca zasady wdrażania decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/UE w odniesieniu do zdolności reagowania rescEU i zmieniająca decyzję wykonawczą Komisji 2014/762/UE***(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 2644)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 32 ust. 1 lit. g),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unijny mechanizm ochrony ludności („unijny mechanizm”) ustanowiony w decyzji nr 1313/2013/UE wzmacnia współpracę między Unią a państwami członkowskimi i ułatwia koordynację w dziedzinie ochrony ludności w celu poprawy reagowania Unii na klęski żywiołowe i katastrofy spowodowane przez człowieka.
- (2) Decyzja nr 1313/2013/UE określa ramy prawne rescEU. Jego celem jest zapewnienie pomocy w bardzo trudnych sytuacjach, w których wszystkie dostępne zdolności na szczeblu krajowym oraz zdolności państw członkowskich udostępnione w europejskiej puli ochrony ludności nie są w stanie zapewnić skutecznej reakcji.
- (3) W ostatnich latach nastąpił w Europie gwałtowny wzrost liczby ekstremalnych pożarów lasów, co miało poważne konsekwencje dla gospodarki, społeczeństwa i środowiska naturalnego. W szczególności okresy, w których wystąpiły pożary lasów w latach 2017 i 2018, wykazały potrzebę przygotowania się na sytuacje, kiedy klęski żywiołowe poważnie dotykają jednocześnie kilka państw członkowskich.
- (4) Zmieniający się charakter zagrożenia pożarami lasów doprowadził do stwierdzenia braków w zdolnościach reagowania na poziomie Unii. Braki te były szczególnie widoczne w okresie gaszenia pożarów lasów w 2017 r., kiedy zdolności udostępnione w ramach unijnego mechanizmu nie były wystarczające, aby zaspokoić potrzeby państw zwracających się o pomoc.
- (5) Początkowy skład rescEU należy zatem określić w trybie pilnym zgodnie z art. 12 ust. 2 decyzji 1313/2013/UE, a w pierwszej decyzji wykonawczej należy uwzględnić zdolność do gaszenia płonących lasów z powietrza, aby móc reagować na wybuchające pożary. Ze względu na niezbędną elastyczność podczas okresu przejściowego, zgodnie z art. 35 decyzji nr 1313/2013/UE, w kolejnych decyzjach wykonawczych należy orientacyjnie określić liczbę zdolności reagowania w ramach rescEU.
- (6) Zgodnie z art. 12 ust. 4 decyzji nr 1313/2013/UE wymogi jakości dotyczące zdolności do gaszenia pożarów lasów z powietrza w ramach rescEU powinny być określone po konsultacji z państwami członkowskimi i powinny opierać się na ustanowionych normach międzynarodowych, w przypadku gdy standardy takie już istnieją. Ze względu na brak międzynarodowych standardów dla zdolności do gaszenia pożarów lasów z powietrza, wymogi jakościowe dotyczące tych zdolności powinny się opierać na istniejących ogólnych wymogach dotyczących modułów w ramach europejskiej puli ochrony ludności oraz na najlepszych praktykach w ramach unijnego mechanizmu. Te wymogi dotyczące jakości należy określić w załączniku do niniejszej decyzji.
- (7) Ze względu na dyscyplinę budżetową należy określić w niniejszej decyzji koszty związane ze wsparciem finansowym Unii na rescEU w okresie przejściowym.
- (8) W interesie należytego zarządzania finansami bezpośrednie dotacje na zdolności rescEU podczas okresu przejściowego powinny być przyznawane na podstawie rocznego programu prac.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 924.

- (9) W związku z wejściem w życie w dniu 21 marca 2019 r. decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/420 ⁽²⁾ przepisy dotyczące eliminowania chwilowych braków w przypadku szczególnie dotkliwych klęsk lub katastrof, określone w decyzji wykonawczej Komisji 2014/762/UE ⁽³⁾, stały się nieaktualne. W celu zachowania spójności należy usunąć rozdział 7 decyzji wykonawczej 2014/762/UE.
- (10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu wymienionego w art. 33 ust. 1 decyzji nr 1313/2013/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszej decyzji określa się zasady wdrażania decyzji nr 1313/2013/UE w odniesieniu do następujących elementów:

- a) początkowego składu rescEU pod względem zdolności reagowania i wymogów dotyczących jakości;
- b) finansowania zdolności w okresie przejściowym, o którym mowa w art. 35 decyzji nr 1313/2013/UE.

Artykuł 2

Początkowy skład rescEU

1. Na rescEU składają się zdolności do gaszenia pożarów lasów z powietrza.
2. Zdolności do gaszenia pożarów lasów z powietrza, o których mowa w ust. 1, obejmują:
 - a) zdolność do gaszenia pożarów lasów z powietrza z wykorzystaniem samolotów;
 - b) zdolność do gaszenia pożarów lasów z powietrza z wykorzystaniem śmigłowców.
3. Wymogi jakościowe dotyczące zdolności, o których mowa w ust. 2, określone są w załączniku.

Artykuł 3

Uzgodnienia dotyczące zabezpieczeń finansowych dla zdolności rescEU, o których mowa w art. 35 decyzji nr 1313/2013/UE

1. Komisja określa w rocznym programie prac kryteria przyznawania bezpośrednich dotacji na pokrycie kosztów, o których mowa w art. 35 decyzji 1313/2013/UE, które są niezbędne do zapewnienia szybkiego dostępu do zdolności, o których mowa w art. 2.
2. Koszty, o których mowa w art. 35 decyzji nr 1313/2013/UE, obejmują koszty utrzymywania w stanie gotowości, w tym, w stosownych przypadkach, koszty związane z utrzymaniem, koszty związane z personelem, koszty szkoleń, w tym szkoleń załogi i personelu technicznego, koszty składowania, koszty ubezpieczenia, jak również inne koszty niezbędne do zapewnienia efektywnej dostępności takich zdolności reagowania.

Artykuł 4

Zmiana do decyzji wykonawczej 2014/762/UE

Uchyła się rozdział 7 decyzji wykonawczej 2014/762/UE.

⁽²⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/420 z dnia 13 marca 2019 r. zmieniająca decyzję nr 1313/2013/UE w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności (Dz.U. L 77 I z 20.03.2019 s. 1).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/762/UE z dnia 16 października 2014 r. ustanawiająca zasady wdrażania decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/UE w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności oraz uchylająca decyzje Komisji 2004/277/WE, Euratom oraz 2007/606/WE, Euratom (Dz.U. L 320 z 6.11.2014, s. 1).

*Artykuł 5***Adresaci**

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 kwietnia 2019 r.

W imieniu Komisji
Christos STYLIANIDES
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

WYMOGI JAKOŚCIOWE DOTYCZĄCE ZDOLNOŚCI REAGOWANIA REZERWY ZASOBÓW rescEU

1. Zdolność do gaszenia z powietrza pożarów lasów przy użyciu samolotów

Zadania	— Pomoc w gaszeniu rozległych pożarów lasów i roślinności poprzez gaszenie pożarów z powietrza.
Zdolności	— 2 samoloty o pojemności co najmniej 3 000 litrów każdy lub 1 samolot o pojemności co najmniej 8 000 litrów ⁽¹⁾ . — Zdolność do prowadzenia działań w sposób nieprzerwany.
Główne elementy	— Samolot. — Co najmniej dwie załogi. — Personel techniczny. — Zestaw do konserwacji w terenie. — Sprzęt komunikacyjny umożliwiający łączność powietrze-powietrze i powietrze-ziemia.
Samowystarczalność	— Przechowywanie i konserwacja sprzętu modułu. — Sprzęt do komunikowania się z odpowiednimi partnerami, mianowicie tymi, którzy są odpowiedzialni za koordynację na miejscu zdarzenia.
Uruchamianie operacji	— Zdolność do wyruszenia do akcji nie później niż 3 godziny po zaakceptowaniu propozycji w przypadku operacji szybkiego reagowania ⁽²⁾ . — Zdolność do rozmieszczenia w promieniu 2 000 km w ciągu 24 godzin.

⁽¹⁾ Takie wymogi mogą podlegać przeglądowi umotywowanemu rozwojem sytuacji na rynku środków do gaszenia płonących lasów z powietrza, w tym w kontekście dostępności części zapasowych.

⁽²⁾ Operacja szybkiego reagowania to operacja trwająca nie dłużej niż jeden dzień łącznie z przelotem w obie strony na miejsce zdarzenia z miejsca stacjonowania rescEU.

2. Zdolność do zwalczania pożarów z powietrza z wykorzystaniem śmigłowców

Zadania	— Przyczynienie się do gaszenia z powietrza rozległych pożarów lasu i roślinności
Zdolności	— 1 śmigłowiec o pojemności co najmniej 3 000 litrów ⁽¹⁾ . — Zdolność do prowadzenia działań w sposób nieprzerwany.
Główne elementy	— Śmigłowiec z co najmniej dwiema załogami. — Personel techniczny. — Zbiornik na wodę lub sprzęt do jej wypuszczania. — 1 zestaw konserwacyjny. — 1 zestaw części zapasowych. — Dźwigi pokładowe. — Sprzęt komunikacyjny umożliwiający łączność powietrze-powietrze i powietrze-ziemia.
Samowystarczalność	— Przechowywanie i konserwacja sprzętu modułu. — Sprzęt do komunikowania się z odpowiednimi partnerami, mianowicie tymi, którzy są odpowiedzialni za koordynację na miejscu zdarzenia.

Uruchamianie operacji	— Zdolność do wyruszenia do akcji nie później niż 3 godziny po zaakceptowaniu propozycji w przypadku operacji szybkiego reagowania ⁽²⁾. — Zdolność do rozmieszczenia w promieniu 2 000 km w ciągu 24 godzin.
-----------------------	---

⁽¹⁾ Do celów wdrożenia art. 35 decyzji nr 1313/2013/UE, gdy jest to uzasadnione na podstawie oceny podatności na poziomie regionalnym, zdolności do zwalczania pożarów z powietrza z wykorzystaniem śmigłowców mogą obejmować nie więcej niż 3 śmigłowce o łącznej pojemności co najmniej 3 000 litrów.

⁽²⁾ Operacja szybkiego reagowania to operacja trwająca nie dłużej niż jeden dzień łącznie z przelotem w obie strony na miejsce zdarzenia z miejsca stacjonowania rescEU.

DECYZJA (UE) 2019/571 JEDNOLITEJ RADY DS. RESTRUKTURYZACJI I UPORZĄDKOWANEJ LIKWIDACJI**z dnia 28 marca 2019 r.****w sprawie absolutorium z wykonania budżetu i zamknięcia ksiąg rachunkowych Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji za rok budżetowy 2017 (SRB/PS/2019/02)**

JEDNOLITA RADA DS. RESTRUKTURYZACJI I UPORZĄDKOWANEJ LIKWIDACJI NA SESJI PLENARNEJ,

- uwzględniając art. 50 ust. 1 lit. b) i art. 63 ust. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiającego jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1093/2010⁽¹⁾ („rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”),
- uwzględniając art. 103, 104 i 105 regulaminu finansowego Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji,
- uwzględniając ostateczne roczne sprawozdanie finansowe Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji za rok budżetowy 2017, zatwierdzone na posiedzeniu w dniach 21–22 czerwca 2018 r.,
- uwzględniając roczne sprawozdanie z działalności Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji za rok budżetowy 2017, zatwierdzone na posiedzeniu w dniach 21–22 czerwca 2018 r.,
- uwzględniając sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego obejmujące poświadczenie wiarygodności rachunków, jak również legalności i prawidłowości operacji leżących u ich podstaw oraz należytego zarządzania finansami za rok budżetowy 2017 r., wraz z odpowiedziami Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji,
- uwzględniając sprawozdanie specjalne Trybunału Obrachunkowego nr 23 z 2017 r.: „Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji – prace nad stanowiącym wyzwanie stworzeniem unii bankowej zostały rozpoczęte, ale wciąż pozostaje wiele do zrobienia”,
- uwzględniając sprawozdanie Trybunału Obrachunkowego na podstawie art. 92 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 przedstawiające zobowiązania warunkowe (dotyczące Jednolitej Rady, Rady, Komisji lub inne) wynikające z wykonania przez Jednolitą Radę, Radę i Komisję ich zadań na mocy tego rozporządzenia za rok budżetowy 2017, a także odpowiedzi Jednolitej Rady, Rady i Komisji,

POSTANAWIA, ABY:

1. udzielić przewodniczącej Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji absolutorium z wykonania budżetu jednolitej Rady za rok budżetowy 2017 r.;
2. zatwierdzić zamknięcie ksiąg rachunkowych Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji za rok budżetowy 2017;
3. przedstawić swoje uwagi w poniższym wniosku;
4. polecić przewodniczącej Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji poinformowanie o niniejszej decyzji Rady, Komisji i Trybunału Obrachunkowego w celu zarządzenia jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria L) oraz na stronie internetowej SRB.

Sporządzono w Madrycie dnia 28 marca 2019 r.

W imieniu Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji
i Uporządkowanej Likwidacji
Klaus KUMPFMÜLLER
Członek sesji plenarnej

⁽¹⁾ Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1.

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do Umowy ustanawiającej Międzynarodową Fundację UE-LAC**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 288 z dnia 22 października 2016 r.)

Publikację Umowy ustanawiającej Międzynarodową Fundację UE-LAC należy uważać za nieważną i niebyłą.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL